



EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 5.3.2014.
COM(2014) 130 final

ANNEXES 1 to 3

PRILOZI

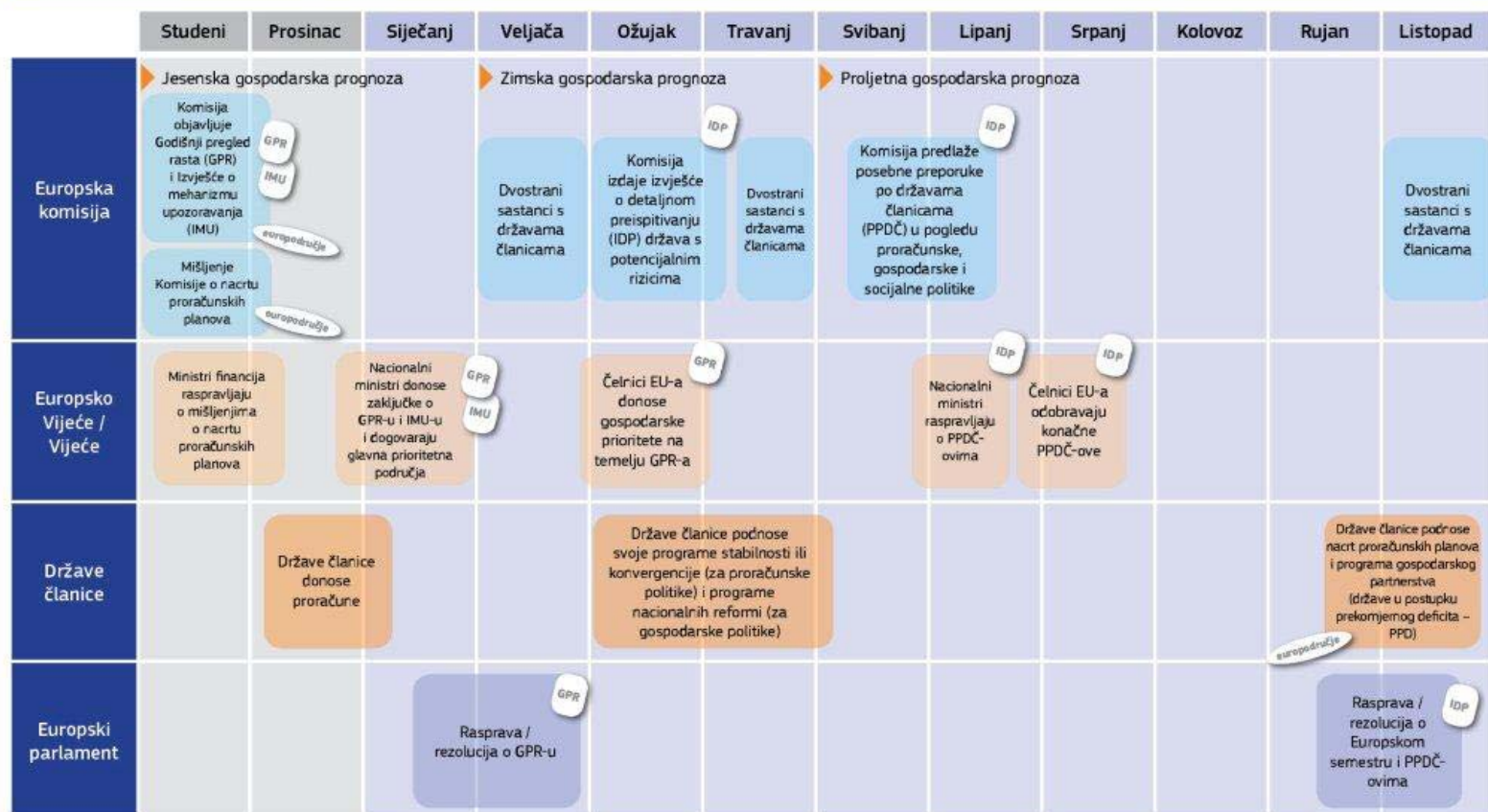
**KOMUNIKACIJI KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU, VIJEĆU,
EUROPSKOM GOSPODARSKOM I SOCIJALNOM ODBORU I ODBORU REGIJA**

**Provjera napretka strategije Europa 2020.
za pametan, održiv i uključiv rast**

Prilog I.: Glavne faze Europskog semestra



EUROPSKI SEMESTAR: PARTNERSTVO EU-A I DRŽAVA ČLANICA



Glosar: GPR: godišnji pregled rasta – IMU: izvješće o mehanizmu upozoravanja – PPDČ: posebne preporuke po državama članicama – PPD: postupak u slučaju prekomjernog deficita – IDP: izvješće o detaljnom preispitivanju

Europska komisija

Prilog II.: Pregled napretka u ostvarivanju ciljeva strategije Europa 2020.

Pozadina:

Za svaki od ciljeva strategije Europa 2020. u ovom se Prilogu predstavlja:

- dosadašnji napredak ostvaren na razini EU-a i mogući scenariji do 2020.
- najnoviji podaci o rezultatima na nacionalnoj razini i nacionalni ciljevi za 2020.
- kretanja povezana s nacionalnim rezultatima, uz određene međunarodne usporedbe ako je to moguće.

Dijagrami se temelje na najnovijim podacima raspoloživima od veljače 2014. Prosječne vrijednosti za EU odnose se na EU 28, osim ako je navedeno drukčije.

Detaljni podaci s više varijabli redovito se ažuriraju i dostupni su na *web*-mjestu Eurostata: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators

Dodatne informacije i pojedinosti o ciljevima dostupni su na *web*-mjestu: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators/targets

Potpuno izvješće s dodatnim metodološkim i statističkim obrazloženjima sastavljeno je u jesen 2013. i također je dostupno na sljedećoj poveznici: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-02-13-238/EN/KS-02-13-238-EN.PDF

CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN SA ZAPOSŁJAVANJEM

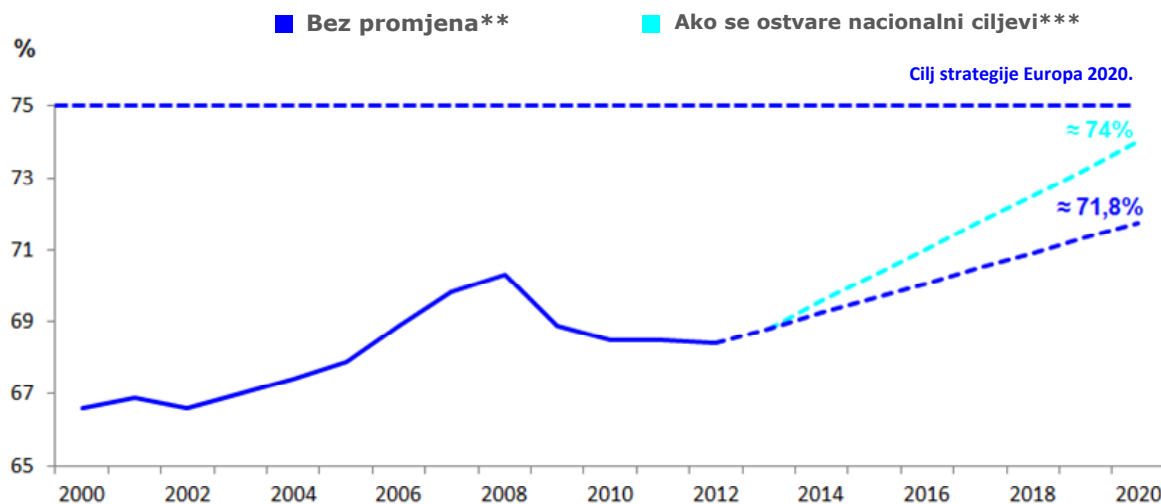
PODIZANJE STOPE ZAPOSLENOSTI STANOVNIŠTVA U DOBI OD 20 GODINA DO 64 GODINE NA NAJMANJE 75 %

1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Tijekom posljednjih nekoliko godina stopa zaposlenosti u EU-u nije se mijenjala te se i dalje nalazi ispod cilja zadanog u okviru strategije Europa 2020. o zaposlenosti 75 % stanovništva u dobi od 20 godina do 64 godine. Stopa zaposlenosti u EU-u se nakon postojanog rasta između 2000. i 2008., kada se povećala sa 66,6 %¹ na 70,3 %, u 2009. zbog velike gospodarske krize smanjila na 68,9 %. U 2010. se dodatno smanjila na 68,5 % i od tada je uglavnom na istoj razini. U 2012. je stopa zaposlenosti u EU-u iznosila 68,4 %, što je 6,6 postotnih bodova ispod cilja od 75 %. Ta je situacija uzrokovana kombinacijom negativnog utjecaja krize i vremena potrebnog da se poboljšanja odraze na tržišta rada kao i sporim tijekom reforme tržišta rada u nekim državama članicama.

Za postizanje predviđene stope zaposlenosti do 2020. bio bi potreban znatan napredak, posebice u području mjera za ponovno pokretanje rasta i otvaranje novih radnih mjesta. Na temelju trenutnog stanja stvari i malog porasta stope zaposlenosti koji se očekuje tijekom nadolazećih godina, cilj strategije Europa 2020. neće biti ispunjen, a stopa zaposlenosti bi u 2020. trebala doseći 71,8 %. Za postizanje cilja do 2020. u EU-u bi se trebalo zaposliti približno 16 milijuna dodatnih osoba.

Stopa zaposlenosti u EU u 2000.*, 2012. i 2020.
(udio zaposlenih osoba, starosna skupina 20 – 64 godina)



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: na temelju postojećih obveza stopa zaposlenosti u EU-u mogla bi doseći 71,8 % do 2020.

* 2000. i 2001.: podaci za EU 27.

** Procijenjene vrijednosti utemeljene na jesenskoj prognozi Komisije iz 2013. za razdoblje 2014. – 2015., uz pretpostavku rasta zapošljavanja na razinu iz razdoblja 2014. – 2015. i uzimajući u obzir smanjenje aktivnog stanovništva za 1,0 % u tom desetljeću.

*** Ujedinjena Kraljevina nije postavila cilj: pretpostavka za EU temelji se na stopi od 75 % za Ujedinjenu Kraljevinu u 2020.

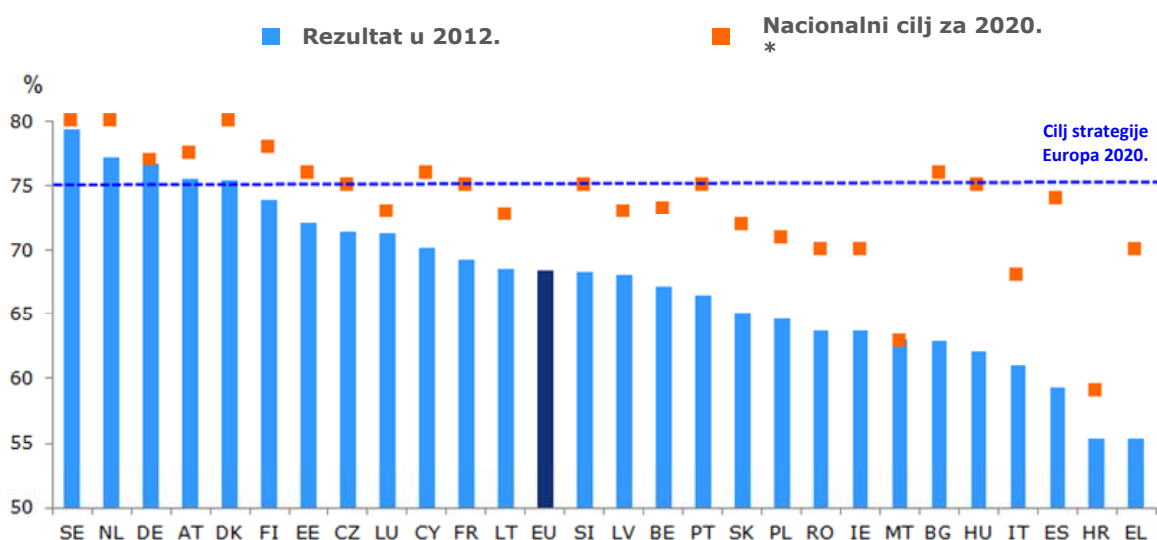
¹ Podaci za EU 27.

2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Većina država članica daleko je od postizanja svojih ciljeva strategije Europa 2020. Ciljevi u području zapošljavanja koje su države članice postavile za 2020. u rasponu su od 59 % u Hrvatskoj i 62,9 % na Malti (koja je već postigla taj cilj) do 80 % u Danskoj, Nizozemskoj i Švedskoj. Stopa zaposlenosti u Švedskoj i Njemačkoj iznosila je u 2012. 79,4 % odnosno 76,7 % i te se države približavaju svojim ciljevima od 80 % odnosno 77 %. Razlika između rezultata u 2012. i nacionalnog cilja strategije Europa 2020. najveća je u Španjolskoj, Grčkoj, Bugarskoj i Mađarskoj gdje iznosi više od 10 postotnih bodova, što dovodi u pitanje njihovu sposobnost da ispune svoje ciljeve do 2020. Najbolji su napredak postigle Njemačka i Austrija, s velikom stopom zaposlenosti i relativno velikim rastom od 2000. Na drugom se kraju nalaze Grčka, Španjolska, Hrvatska, Rumunjska i Irska koje su pogođene velikim padom zaposlenosti, a stope zaposlenosti su im još male u usporedbi s drugim državama članicama.

Stope zaposlenosti u državama članicama

(udio zaposlenih osoba, starosna skupina 20 – 64 godina)



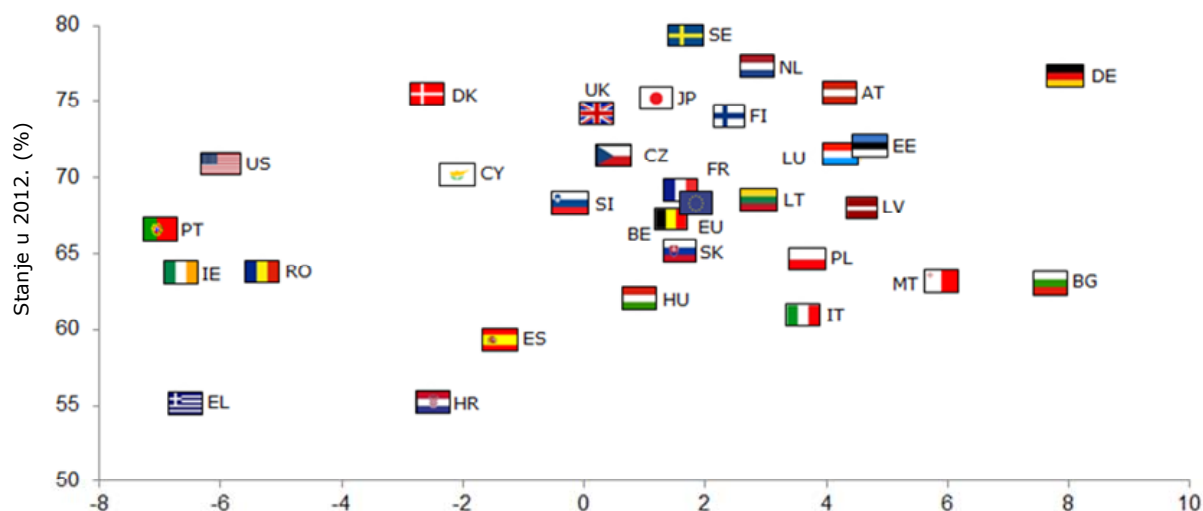
Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2012. stopa zaposlenosti u EU-u iznosila je 68,4 % u usporedbi s ciljem od 75 % za 2020.

* Ujedinjena Kraljevina nije postavila cilj. Švedska: cilj znatno iznad 80 % Irska: 69 – 71 % (pretpostavlja se 70 %); Italija: 67 – 69 % (pretpostavlja se 68 %); Cipar: 75 – 77 % (pretpostavlja se 76 %); Austrija: 77 – 78 % (pretpostavlja se 77,5 %).

Stanje u 2012. i napredak od 2000., po državama

Napredak između 2000. i 2012. (promjena u postotnim bodovima)*



Napredak u razdoblju od 2000. do 2012. (promjena u postotnim bodovima)

Izvor: Europska komisija

Tumačenje: za EU u cjelini stopa zaposlenosti povećala se za 1,8 postotnih bodova u razdoblju 2000. – 2012. (vodoravna os), a u 2012. je dosegla 68,4 % (okomita os).

* 2000.: podaci za EU 27; Hrvatska: 2002. – 2012.

Razilaženje u rezultatima država članica raste, a regionalne razlike u južnim državama članicama i dalje su prisutne. U 2012. je razlika između najveće i najmanje vrijednosti iznosila 24,1 postotni bod pri čemu su se stope zaposlenosti kretale od 55,3 % u Grčkoj do 79,4 % u Švedskoj. To se može usporediti sa stanjem u 2000. kada je razlika između najboljih i najlošijih rezultata bila 22,7 postotnih bodova, sa stopama zaposlenosti koje su se kretale od 55,3 % u Bugarskoj do 78 % u Danskoj. Općenito gledajući, države sjeverne i središnje Europe imaju veće stope zaposlenosti od južnih i istočnih država članica. Nadalje, države u južnoj i istočnoj Europi karakteriziraju velike razlike u pogledu regionalnih stopa zaposlenosti. Regionalni rezultati u državama sjeverne i središnje Europe relativno su homogeni, a stopa zaposlenosti je visoka.

CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN S ISTRAŽIVANJEM I RAZVOJEM

ULAGATI 3 % BDP-A U ISTRAŽIVANJE I RAZVOJ

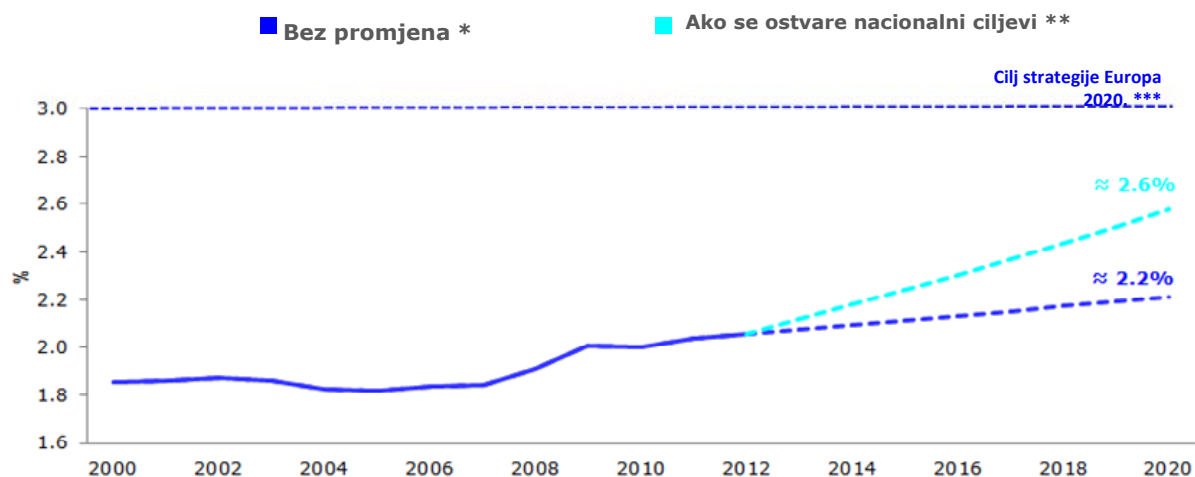
1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Izdaci za istraživanje i razvoj u EU-u odnedavno su u blagom porastu, ali su i dalje ispod cilja od 3 % utvrđenog u okviru strategije Europa 2020. Cilj povezan s istraživanjem i razvojem postavljen na razini EU-a izražen je u obliku intenziteta istraživanja i razvoja, kojim se mjere bruto domaći rashodi javnog i privatnog sektora za istraživanje i razvoj kao postotak BDP-a, odnosno udjel BDP-a koji se ulaže u istraživanje i razvoj. Javnim financiranjem istraživanja i razvoja izravno se mjeri razina javnih napora u pružanju potpore aktivnostima istraživanja i razvoja. Praćenje privatnog financiranja istraživanja i razvoja omogućuje procjenu učinkovitosti politika kojima je cilj privući i potaći poslovno ulaganje u istraživanje i razvoj te rast poduzeća utemeljenih na znanju. Nakon što su između 2000. i 2007. iznosili približno 1,85 %, bruto domaći rashodi EU-a za istraživanje i razvoj izraženi kao udio BDP-u porasli su na 2,01 % u 2009. i od tada se samo blago povećavaju. S udjelom BDP-u u iznosu od 2,06 % u 2012. EU bruto domaći rashodi za istraživanje i razvoj kao postotak BDP-a gotovo su jedan postotni bod ispod cilja od 3 % i vidljivo ispod rezultata Sjedinjenih Američkih Država.

Nedavni napredak u ostvarivanju cilja od 3 % uglavnom je posljedica politika na razini EU-a i država članica. Cilj je tih politika poticati privatna ulaganja u istraživanje i razvoj (posebno jačanjem učinka poluge s pomoću javnog financiranja, poboljšanja okvirnih uvjeta i fiskalnih poticaja) te zaštititi i promicati javno financiranje istraživanja i razvoja unatoč krizi, u skladu s načelom fiskalne konsolidacije koja pogoduje rastu. U usporedbi s međunarodnim konkurentima zaostajanje Europe uglavnom je posljedica niskih razina privatnih ulaganja.

U sadašnjim okolnostima malo je vjerojatno da će se do 2020. postići cilj strategije Europa 2020. povezan s istraživanjem i razvojem. U skladu s najnovijim predviđanjima i ako se nastavi s trenutačnim reformama i financijskim naporima, očekuje se da će bruto domaći rashodi za istraživanje i razvoj kao postotak BDP-a ostati ispod praga od 3 % do 2020. Za postizanje tog cilja prosječna godišnja stopa rasta rashoda za istraživanje i razvoj u EU-u trebala bi se udvostručiti u odnosu na razdoblje od 2007. do 2012. Kako bi napredak u ostvarenju cilja od 3 % bio brži, potrebne su brže strukturne promjene za povećanje broja gospodarskih aktivnosti utemeljenih na znanju.

Bruto domaći rashodi EU-a za istraživanje i razvoj kao postotak BDP-a u 2000., 2012. i 2020.



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: na temelju postojećih obveza ulaganja EU-a u istraživanje i razvoj mogla bi doseći 2,2 % do 2020.

* Scenarij se temelji na nastavku postojećih reformi i financijskih napora.

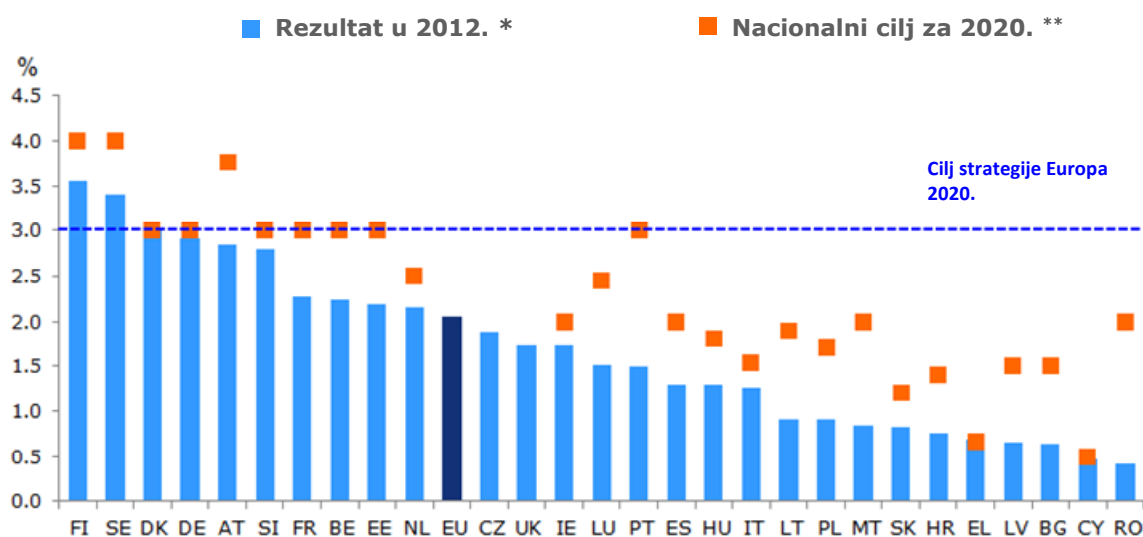
** Češka Republika i Ujedinjena Kraljevina nisu postavile cilj: podaci za 2020. procjena su službi Komisije.

*** Cilj EU-a uključuje rashode za istraživanje i razvoj međuvladinih istraživačkih infrastruktura, koji nisu uključeni u rashode za istraživanje i razvoj država članica.

2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Razine ambicioznosti i napredak u ostvarivanju ciljeva strategije Europa 2020. razlikuju se među državama članicama. Nacionalni ciljevi povezani s istraživanjem i razvojem upućuju na različite razine ambicioznosti država članica: Finska i Švedska, koje već pokazuju najveći intenzitet istraživanja i razvoja u EU-u, postavile su najviše ciljeve, odnosno 4 % BDP-a za istraživanje i razvoj do 2020. S 0,50 % i 0,67 % Cipar i Grčke imaju najniže ciljeve. Ostale države postavile su ostvarljive, ali ne i pretjerano ambiciozne ciljeve, poput Italije s ciljem od 1,53 %. Grčka je u 2012. već postigla cilj od 0,67 % BDP-a za istraživanje i razvoj. Njemačka, Danska i Cipar približavaju se ostvarenju svojih ciljeva. Rumunjska, Portugal, Malta i Litva daleko su od ostvarenja svojih ciljeva, s vrijednostima koje su najmanje jedan postotni bod ispod ciljeva. Napredak ostvaren od 2000. razlikuje se od države do države: Estonija je u 2012. postigla rezultate iznad prosjeka EU-a, a ima i najveći porast ulaganja u istraživanje i razvoj izraženih kao udjel BDP-a, dok je intenzitet istraživanja i razvoja u Hrvatskoj, Luksemburgu i Ujedinjenoj Kraljevini ispod prosjeka EU-a i te države karakterizira negativan rast u tom području.

Ulaganja u istraživanje i razvoj u državama članicama EU-a kao % BDP-a



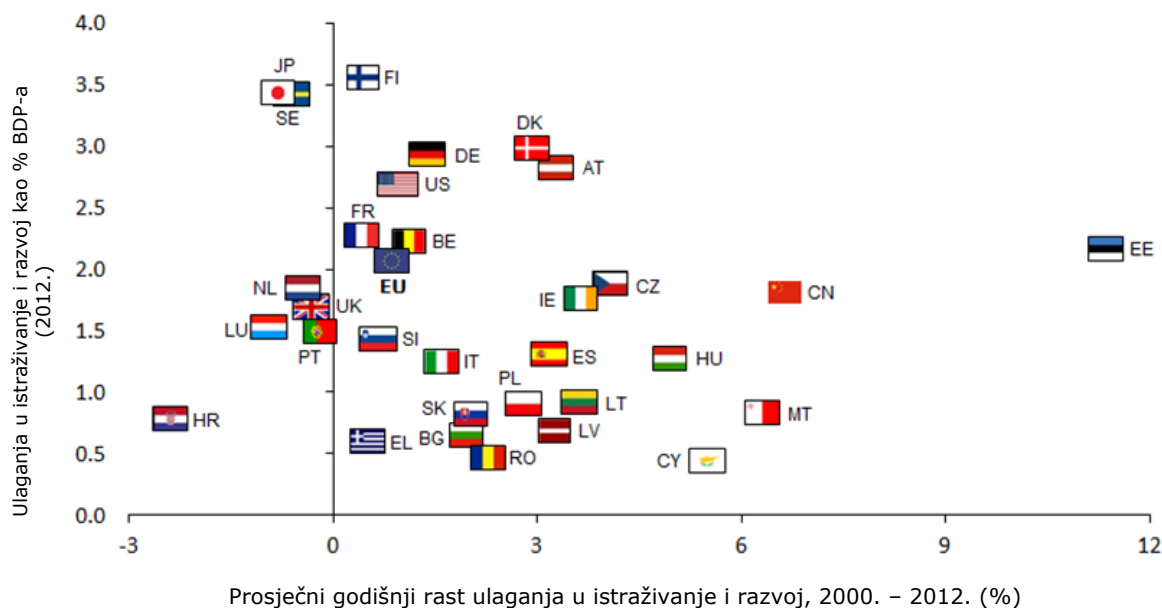
Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2012. je intenzitet istraživanja i razvoja u EU-u iznosio 2,06 % BDP-a u usporedbi s ciljem od 3 % za 2020.

* Luksemburg: 2010.

** Ujedinjena Kraljevina nije postavila cilj dok je Češka Republika cilj postavila samo za javni sektor. Irska: cilj je 2,5 % BNP-a, što približno iznosi 2 % BDP-a. Luksemburg: cilj je između 2,30 % i 2,60 % BDP-a (pretpostavljeno je 2,45 %). Portugal: cilj je između 2,70 % i 3,30 % BDP-a (pretpostavljeno je 3 %).

Stanje u 2012. i napredak od 2000., po državama*



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: ulaganja u istraživanje i razvoj u EU-u povećavala su se u razdoblju 2000. – 2012. uz godišnju stopu rasta od 0,9 % (vodoravna os), a u 2012. su dosegla 2,06 % (okomita os).

*Rezultati: Grčka, Slovenija: 2007.; Luksemburg, Nizozemska, Rumunjska: 2010.; SAD, Japan, Kina: 2011. Napredak: Slovenija: 2000. – 2007.; Luksemburg, Nizozemska, Rumunjska: 2000. – 2010. Kina: 2000. – 2011. Grčka: 2001. – 2007.; Hrvatska: 2002. – 2012. Mađarska, Malta: 2004. – 2012. Švedska: 2005. – 2012. SAD: 2006. – 2011. Danska: 2007. – 2012. Japan: 2008. – 2011. Portugal: 2008. – 2012. Francuska: 2010. – 2012.

Postoji razlika između sjevera i juga u pogledu ulaganja u istraživanje i razvoj. Tijekom proteklog desetljeća razilaženje u rezultatima država u području intenziteta istraživanja i razvoja postajalo je sve veće: na temelju dostupnih podataka bruto domaći rashodi za istraživanje i razvoj kao udjel BDP-a u 2000. su se kretali od 0,37 % u Rumunjskoj do 3,35 % u Finskoj, što je razlika od 2,98 postotnih bodova. Ta se razlika povećala na 3,13 postotnih bodova u 2012. (između 0,42 % u Rumunjskoj i 3,55 % u Finskoj). Općenito gledajući, intenzitet istraživanja i razvoja doseže najveće razine u državama sjeverne Europe, dok države članice u istočnoj i južnoj Europi postižu slabije rezultate povezane s tim pokazateljem. Na regionalnoj su razini države s najmanjim razinama intenziteta istraživanja i razvoja uglavnom homogene i uglavnom obuhvaćaju regije s malim razinama ulaganja u istraživanje i razvoj. U državama članicama s najvećim razinama intenziteta istraživanja i razvoja brojne regije ostaju ispod ambicioznog nacionalnog cilja.

CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN S KLIMOM I ENERGETIKOM (1)

SMANJITI EMISIJE STAKLENIČKIH PLINOVA ZA BAREM 20 % U USPOREDBI S RAZINAMA IZ 1990.

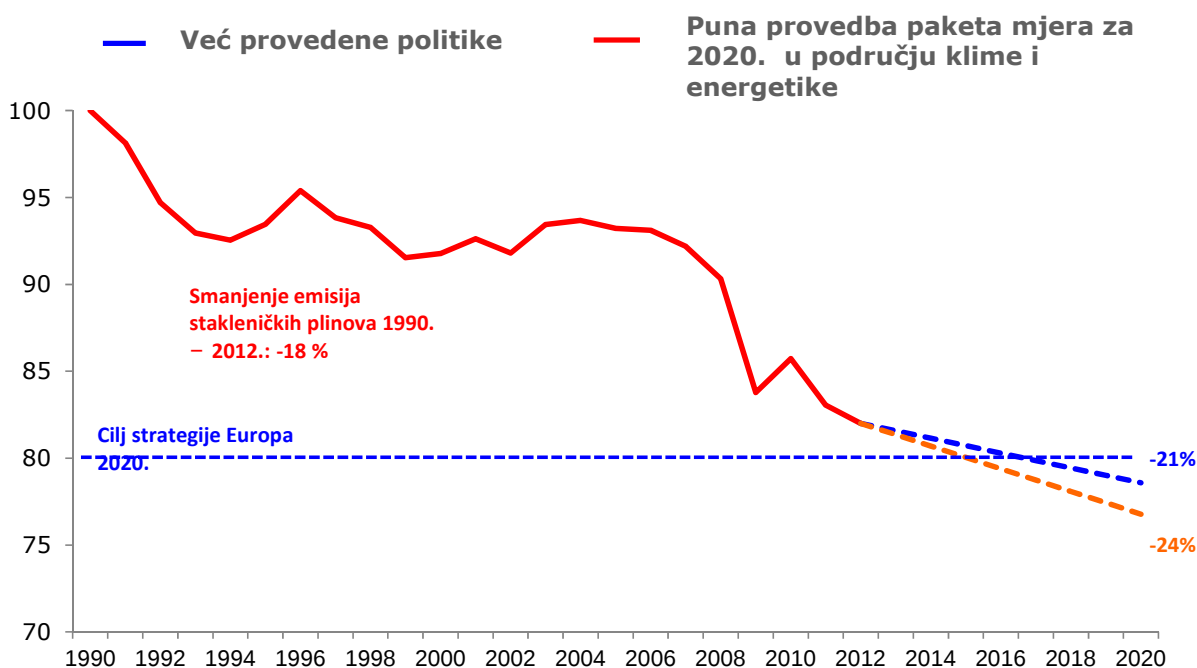
1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Nakon znatnog smanjenja emisija stakleničkih plinova EU je blizu postizanju cilja strategije Europa 2020. za smanjenje emisija za 20 % u usporedbi s razinama iz 1990. Između 1990. i 2012. emisije stakleničkih plinova na razini EU-a smanjile su se za 18 %. Taj je napredak rezultat trenutačnih klimatskih i energetske politike, a znatan učinak na smanjenje emisija imala je i gospodarska stagnacija. Blago povećanje emisija stakleničkih plinova uočeno je u 2010. za vrijeme privremenog oporavka. Ti su rezultati osobito važni jer je europsko gospodarstvo od 1990. realno poraslo za približno 45 % i karakterizira ga jasno odvajanje gospodarskoga rasta i emisija stakleničkih plinova. Zato je u 2012. europsko gospodarstvo imalo gotovo dvostruko manji intenzitet emisija ugljičnog dioksida (količina emisija po jedinici BDP-a) u odnosu na 1990.

Uzevši u obzir najnovija kretanja čini se da će biti moguće ostvariti cilj strategije Europa 2020. koji se odnosi na emisije stakleničkih plinova. U skladu s ohrabrujućim razvojem situacije posljednjih godina smanjenje emisija stakleničkih plinova moglo bi premašiti cilj te do 2020. doseći 24 %.

Emisije stakleničkih plinova u EU u 2000., 2012. i 2020.

(indeks 1990. = 100)



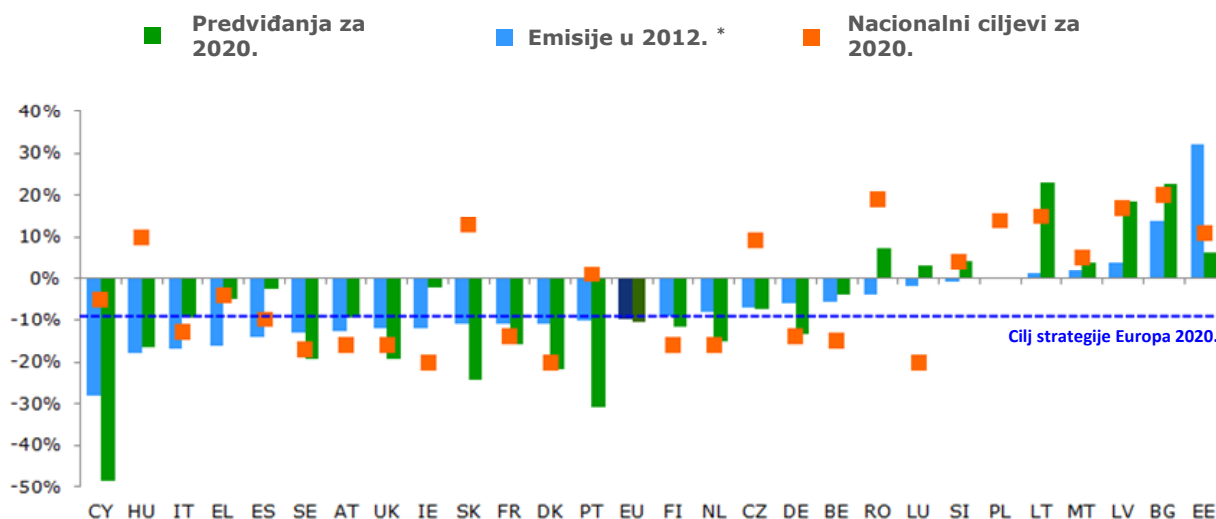
Izvor: Europska komisija

Tumačenje: ako se u potpunosti provede paket mjera u području klime i energetike za 2020., EU bi do 2020 mogao smanjiti svoje emisije stakleničkih plinova za 24 % u odnosu na razine iz 1990.

2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Približno polovina država članica već je postigla svoje ciljeve iz strategije Europa 2020. za smanjenje emisija stakleničkih plinova u sektorima izvan sustava za trgovanje emisijskim jedinicama (ETS)². Nacionalnim se ciljevima u tom području mjere emisije stakleničkih plinova u sektorima koji nisu obuhvaćeni sustavom EU-a za trgovanje emisijskim jedinicama u usporedbi s razinama iz 2005. Ti se ciljevi kreću u rasponu od smanjenja emisija za 20 % do njihova povećanja za 20 %. U skladu s podacima iz 2012. emisije stakleničkih plinova za 15 država članica (Cipar, Mađarska, Italija, Grčka, Španjolska, Portugal, Češka Republika, Rumunjska, Slovačka, Litva, Slovenija, Malta, Latvija, Bugarska i Poljska) bile su ispod njihovih ciljeva za 2020. Većina ostalih država članica također je smanjila svoje emisije i na taj način postigla određeni napredak iako još nije dosegla svoj cilj. Luksemburg, Danska, Njemačka, Belgija, Finska i Nizozemska najviše su udaljeni od svojih ciljeva. Prema najnovijim dostupnim nacionalnim predviđanjima postojeće politike u 13 država članica (Njemačka, Nizozemska, Latvija, Bugarska, Italija, Finska, Austrija, Španjolska, Litva, Belgija, Irska, Slovenija i Luksemburg) nisu dovoljne za ispunjenje nacionalnih ciljeva do 2020.

Promjene u emisijama stakleničkih plinova u sektorima izvan ETS-a u državama članicama



Izvor: Europska agencija za okoliš

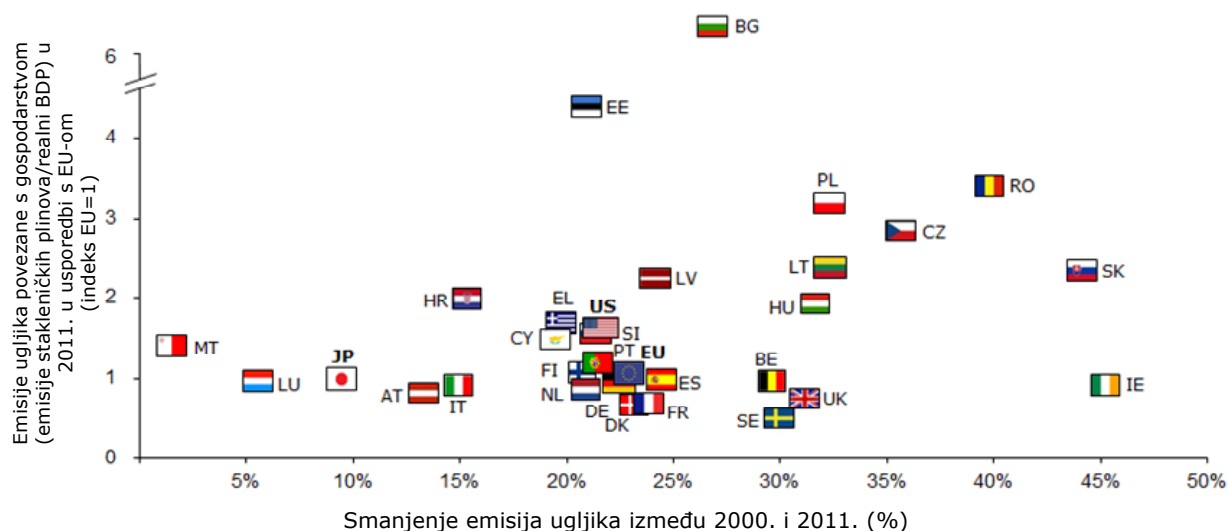
Tumačenje: u 2012. su emisije stakleničkih plinova u sektorima izvan ETS-a u EU-u bile 10 % manje nego u 2005.

* sektori izvan ETS-a u usporedbi s 2005., na osnovi približih podataka.

² U okviru sustava EU-a za trgovanje emisijskim jedinicama određena je gornja granica za ukupne emisije iz industrijskih sektora s visokim emisijama CO₂. Poduzeća mogu kupovati i prodavati emisijske jedinice dok pri tome poštuju gornju granicu.

Između 2000. i 2011. emisije ugljika smanjile su se u svim državama članicama iako je njihov napredak vrlo različit. Države s visokim emisijama ugljika uglavnom su postigle znatno smanjenje, dok države s niskim emisijama karakterizira slabiji napredak.

Stanje u 2011. i napredak u pogledu emisija ugljika od 2000., po državama



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2011. većina država članica bila je blizu prosjeka EU-a u pogledu emisija ugljika i napretka.

CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN S KLIMOM I ENERGETIKOM (2)

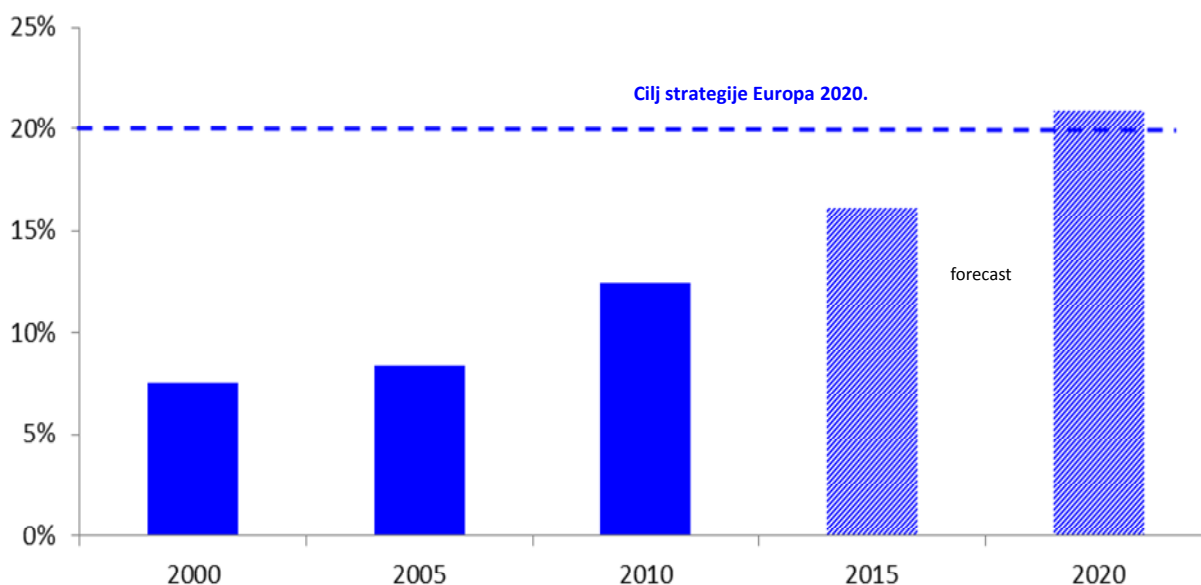
POVEĆATI UDJEL OBNOVLJIVE ENERGIJE U KRAJNJOJ POTROŠNJI ENERGIJE NA 20 %

1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Od 2000. se upotreba energije iz obnovljivih izvora na razini EU-a stalno povećava, a ako se to nastavi, EU je na putu da postigne cilj strategije Europa 2020. i da poveća udjel obnovljivih izvora energije u krajnjoj potrošnji energije na 20 %. Udjel energije iz obnovljivih izvora u bruto krajnjoj potrošnji energije povećao se s 7,5 % u 2000.³ na 8,5 % u 2005. i 14,4 % u 2012.⁴, što je 5,6 postotnih bodova ispod cilja strategije Europa 2020., a rezultat je uvođenja programa potpore i poticaja za upotrebu energije iz obnovljivih izvora. EU je trenutačno u vodstvu u pogledu ulaganja u obnovljive izvore energije, a posebice u području brzog razvoja energije vjetra i solarne energije.

Uzevši u obzir najnovija kretanja čini se da će biti moguće ostvariti cilj strategije Europa 2020. koji se odnosi na obnovljive izvore energije. U skladu s ohrabrujućim razvojem situacije u posljednjih nekoliko godina udjel energije iz obnovljivih izvora u bruto krajnjoj potrošnji energije mogao bi dosegnuti 21 % u 2020., uz uvjet da se nastavi s naporima iz proteklih godina.

Udjel energije iz obnovljivih izvora u bruto krajnjoj potrošnji energije u EU-u, 2000. – 2020.



Izvori: Europska komisija, istraživanje koje je naručila Europska komisija

Tumačenje: na temelju trenutačnih kretanja i politika udjel energije iz obnovljivih izvora u potrošnji energije u EU-u mogao bi doseći 20,9 % do 2020.

³ Istraživanje koje je naručila Europska komisija.

⁴ EurObserv'ER.

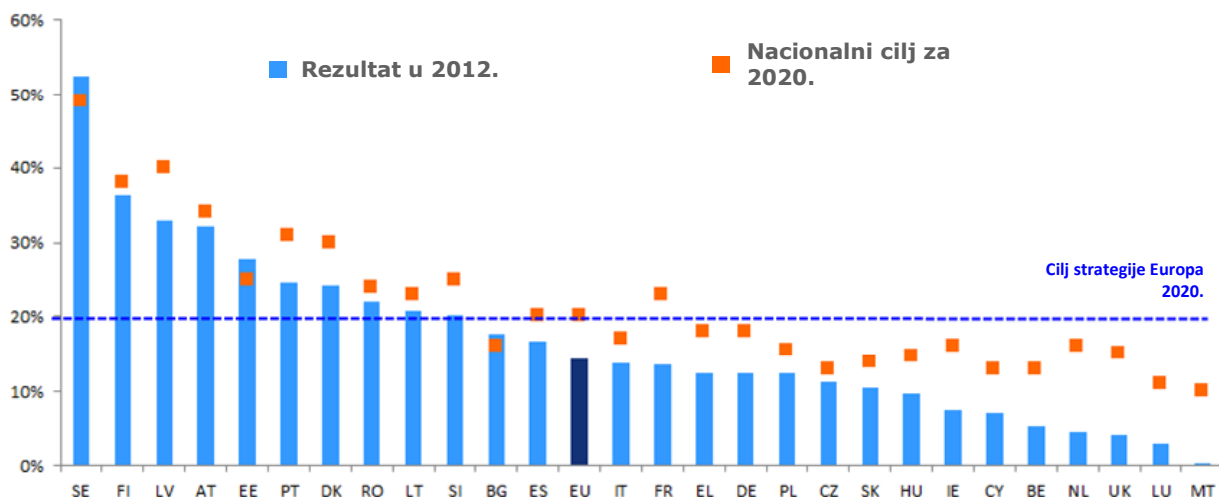
2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Općenito gledajući, moguće je govoriti o napretku, ali su u većini država članica potrebni dodatni naponi. Nacionalni ciljeve kreću se od 10 % na Malti do 49 % u Švedskoj. Općenito gledajući, sve su države članice od 2005. povećale upotrebu energije iz obnovljivih izvora, no samo su tri države (Švedska, Estonija i Bugarska) do sada postigle svoje nacionalne ciljeve. Finska, Austrija i Češka Republika vrlo su blizu ostvarenju svojih ciljeva. Francuska i Ujedinjena Kraljevina približno su 10 postotnih bodova ispod svojih ciljeva.

Uzevši u obzir dosadašnja **kretanja** najbolje su rezultate ostvarile Švedska, Austrija i Estonija koje karakterizira najveći napredak od 2005. i visoke razine upotrebe energije iz obnovljivih izvora. Malta, Luksemburg, Belgija, Ujedinjena Kraljevina, Nizozemska i Francuska imaju slabe rezultate i od 2005. su postigle samo umjeren napredak. Razlike među državama članicama povećale su se od 2005., porastavši s 40,4 postotna boda na 52,1 postotni bod u 2012., a vrijednosti se kreću u rasponu od 0,3 % na Malti do 52,4 % u Švedskoj.

Udjel energije iz obnovljivih izvora u državama članicama

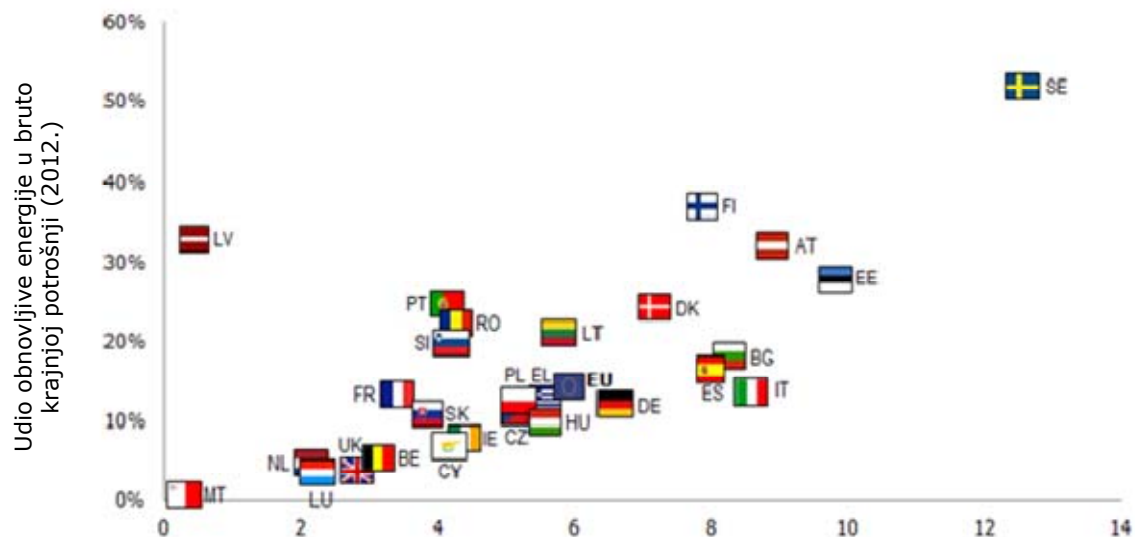
(% bruto krajnje potrošnje energije)



Izvori: Europska komisija, EurObserv'ER

Tumačenje: u 2012. udjel obnovljive energije u potrošnji energije u EU-u iznosio je 14,4 % u usporedbi s ciljem od 20 % za 2020.

Stanje u 2012. i napredak od 2005., po državama



Napredak u razdoblju 2005. – 2012. (promjena u postotnim bodovima)

Izvori: Europska komisija, EurObserv'ER

Tumačenje: udjel obnovljive energije u potrošnji energije u EU-u porastao je za 5,9 postotnih bodova u razdoblju 2005. – 2012. (vodoravna os), a u 2012. je dosegao 14,4 % (okomita os)

CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN S KLIMOM I ENERGETIKOM (3)

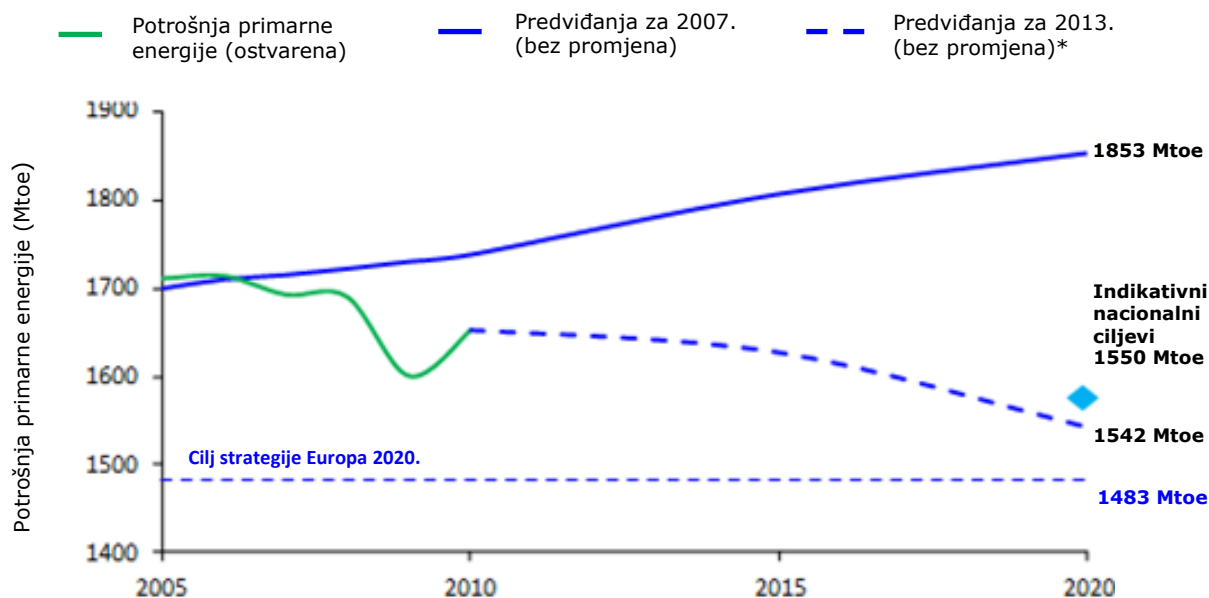
POSTIĆI POVEĆANJE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI OD 20 %

1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Nedavno je ostvaren određeni napredak u pogledu energetske učinkovitosti, ali ga je u narednim godinama potrebno učvrstiti radi ispunjenja cilja strategije Europa 2020. koji se odnosi na povećanje energetske učinkovitosti za 20 %, što odgovara potrošnji primarne energije⁵ od 1 483 milijuna tona. Između 2000. i 2006. potrošnja primarne energije neprestano se povećavala, s 1 617,8 milijuna tona (Mtoe) u 2000. na rekordnih 1 711,6 milijuna tona u 2006. Početak krize je od 2007. uzrokovao gotovo neprekinuti pad potrošnje primarne energije koja je u 2012. iznosila 1 583,5 milijuna tona. Kao i u slučaju emisija stakleničkih plinova, u 2010. je došlo do blagog porasta potrošnje primarne energije zbog privremenog oporavka. Veliki dio tog pada potrošnje primarne energije može se objasniti smanjenjem gospodarskih djelatnosti zbog krize. Međutim, uvode se i određene strukturne promjene. Kako bi se postigao cilj za 2020. potrebno je do 2020. smanjiti potrošnju primarne energije za dodatnih 6,3 %.

Uzevši u obzir najnovija kretanja, za postizanje cilja energetske učinkovitosti potrebno je uložiti dodatne napore. Potrebno je nastaviti s nedavnim smanjenjem potrošnje primarne energije i utemeljiti ga na dugoročnim promjenama u obrascima potrošnje energije. Općenito gledajući, kriza je imala utjecaj na potrošnju primarne energije te se stoga može dovesti u pitanje dugotrajnost najnovijih ohrabrujućih događanja i značenje cikličkih i strukturnih čimbenika. Mogućnosti za daljnje djelovanje postoje u svim sektorima, a posebice u sektoru prijevoza u kojem je dosad postignut slab napredak.

Potrošnja primarne energije u EU-u, 2005. – 2020.



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: potrošnja primarne energije u EU-u može dosegnuti 1 542 milijuna tona do 2020.

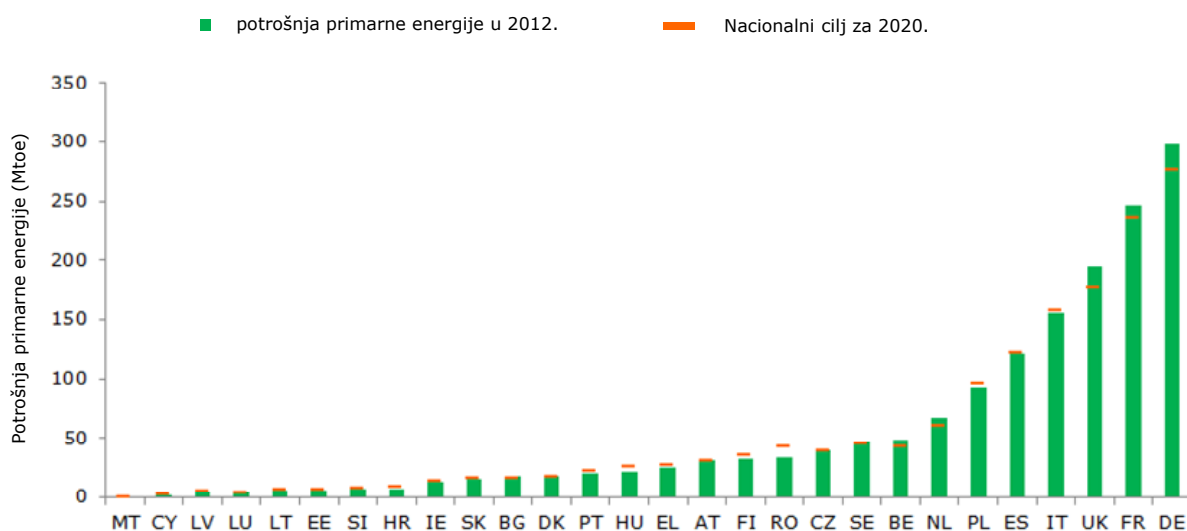
* predviđanja za 2013. (bez promjena) na temelju postojećih politika.

⁵ U odnosu na krajnju potrošnju energije primarna potrošnja energije odnosi se na energiju koja nije bila podvrgnuta nijednom postupku pretvorbe.

2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Stanje u području energetske učinkovitosti je neujednačeno. Direktivom o energetske učinkovitosti⁶ utvrđuje se cilj energetske učinkovitosti na europskoj razini i od država članica zahtijeva donošenje okvirnih nacionalnih ciljeva za 2020. Te ciljeve za potrebe usporedbe treba pretvoriti u razine primarne i krajnje potrošnje energije. Sveukupno gledajući razine potrošnje primarne energije na Cipru, u Estoniji, Grčkoj, Finskoj, Hrvatskoj, Mađarskoj, Irskoj, Litvi, Latviji, Portugalu, Rumunjskoj, Slovačkoj, Luksemburgu, Poljskoj, Španjolskoj, Italiji i Sloveniji u 2012. su bile ispod njihovih okvirnih nacionalnih ciljeva.

Potrošnja primarne energije u državama članicama



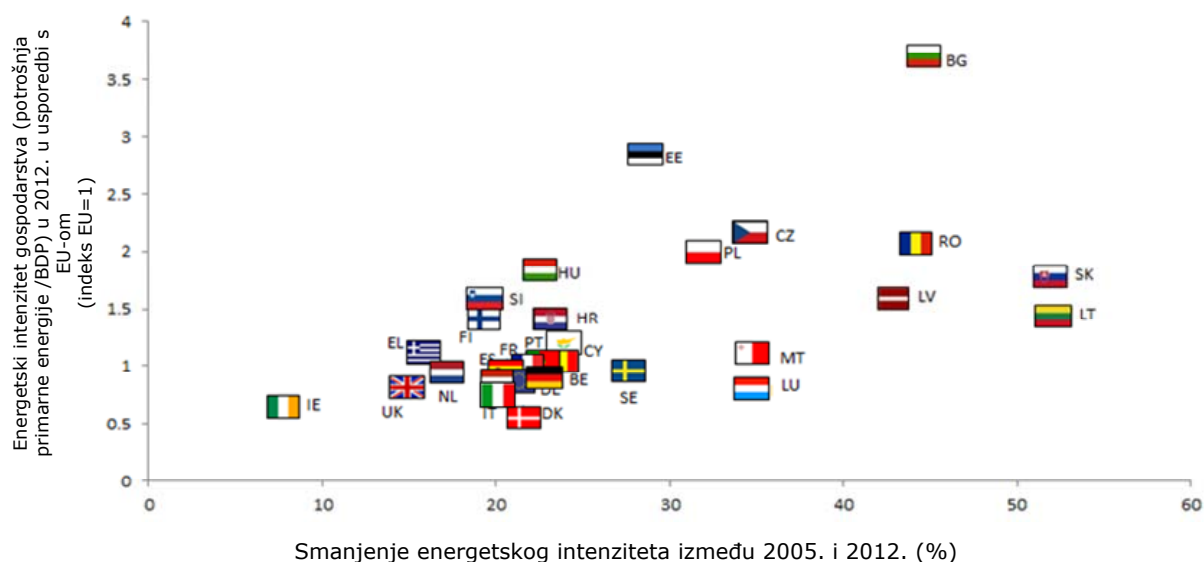
Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2012. je 17 država članica doseglo svoj okvirni nacionalni cilj za energetske učinkovitost.

⁶ SL L 315, 14. studenoga 2012.

U razdoblju 2005. – 2011. u svim je državama članicama došlo do poboljšanja energetskeg intenziteta⁷, odnosno količine potrošnje primarne energije po jedinici BDP-a. Općenito gledajući, do znatnog smanjenja energetskeg intenziteta došlo je upravo u državama s najvećim energetskeg intenzitetom, dok je smanjenje u državama članicama s manjim energetskeg intenzitetom bilo manje izraženo.

Stanje u 2012. i napredak od 2005., po državama



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2012. je većina država članica bila blizu prosjeka EU-a u pogledu energetskeg intenziteta i napretka.

⁷ Pokazatelj povezan s energetskeg intenzitetom ovisi o industrijskoj strukturi gospodarstva i stoga ne omogućuje točno mjerenje energetske učinkovitosti u državama članicama.

CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN S OBRAZOVANJEM(1)

SMANJITI UDJEL OSOBA KOJE SU RANO NAPUSTILE ŠKOLOVANJE NA MANJE OD 10 %

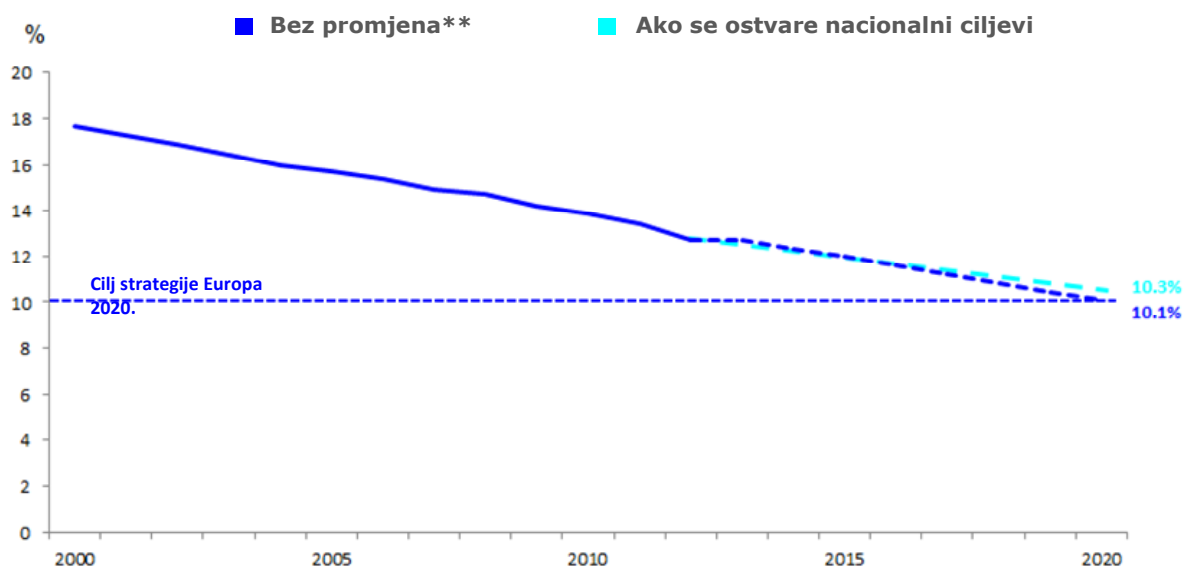
1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Poduzete su pozitivne mjere u području ranog napuštanja školovanja i osposobljavanja: udjel osoba koje su rano napustile školovanje u stalnom je padu od 2000., ali je stopa i dalje iznad cilja od 10 % koji je utvrđen u okviru strategije Europa 2020. EU do 2020. želi smanjiti udjel osoba u dobi od 18 godina do 24 godine koje su prerano napustile obrazovanje i osposobljavanje (osobe s razinom obrazovanja koja ne prelazi niže srednjoškolsko obrazovanje i koje nisu uključene u daljnje obrazovanje ili osposobljavanje) na manje od 10 %. Taj je pokazatelj od 2000. u stalnom padu te se na području Europske unije smanjio s više od 17 % u 2000.⁸ na 15,7 % u 2005. i 12,7 % u 2012. Međutim, i dalje se nalazi 2,7 postotnih bodova iznad cilja postavljenog u okviru strategije Europa 2020. Dio se ovog pozitivnog rezultata može povezati s učinkom krize jer je pogoršanje uvjeta i mogućnosti zapošljavanja, posebno za mlade, potaknulo njihov dulji ostanak u obrazovnom sustavu i sustavu osposobljavanja.

Cilj strategije Europa 2020. povezan s ranim napuštanjem školovanja moguće je postići do 2020. Iako se čini da je postizanje cilja strategije Europa 2020. povezanog s ranim napuštanjem obrazovanja i osposobljavanja na pomolu, to se ne mora nužno i ostvariti. Nedavno smanjenje stope ranog napuštanja školovanja uzrokovano krizom zajedno s demografskim predviđanjima dovodi u pitanje sposobnost EU-a da do 2020. smanji udjel osoba koje rano napuštaju školovanje na manje od 10 %. Za postizanje cilja bit će potrebni stalni, a možda i povećani, naponi na razini EU-a i država članica.

Osobe koje su rano napustile obrazovanje i osposobljavanje u EU-u u 2000 *, 2012. i 2020.

(osobe u dobi od 18 do 24, s razinom obrazovanja koja ne prelazi niže srednjoškolsko obrazovanje, koje nisu uključene u daljnje obrazovanje ili osposobljavanje)



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: na temelju postojećih obveza stopa ranog napuštanja školovanja u EU-u mogla bi doseći 10, 1 % do 2020.

* 2000. i 2001.: podaci za EU 27.

** bez promjena odgovara ekstrapolaciji kretanja u razdoblju 2000. – 2012.

⁸ Podaci za EU 27.

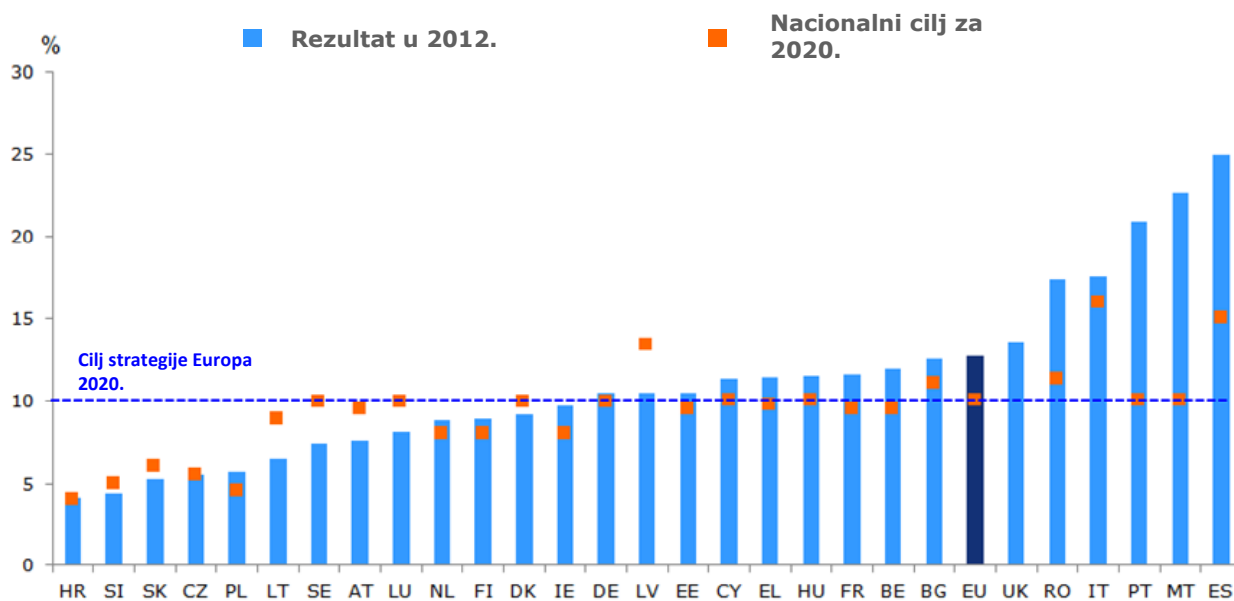
2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Države članice imaju različite ambicije u pogledu smanjenja stope ranog napuštanja obrazovanja i osposobljavanja. Nacionalni ciljevi država članica u rasponu od 4 % u Hrvatskoj do 16 % u Italiji, upućuju na različite razine ambicija, što u većoj ili manjoj mjeri otežava postizanje cilja. U 2012. je devet država članica (Danska, Slovenija, Češka Republika, Švedska, Luksemburg, Austrija, Latviju, Litva i Slovačka) već ispunilo svoje ciljeve, ali su neke od tih zemalja imale manje ambiciozne ciljeve od drugih država članica. Hrvatska, Njemačka, Nizozemska i Finska također se približavaju svojim ciljevima, dok su Španjolska, Portugal, Malta i Rumunjska daleko od njihova ostvarenja. To se može djelomično se objasniti činjenicom da te zemlje imaju prilično ambiciozne ciljeve.

Uzevši u obzir dosadašnja kretanja moguće je utvrditi četiri glavne skupine zemalja: neke države članice, primjerice Španjolska, Rumunjska i Italija, imaju visoke stope ranog napuštanja obrazovanja i osposobljavanja i napreduju prilično polagano. Portugal i Malta također imaju velike stope ranog napuštanja školovanja, ali su od 2000. postigli znatan napredak. S druge strane neke su države s dobrim rezultatima postigle slab napredak od 2000., primjerice u Luksemburgu i Hrvatskoj je stopa ranog napuštanja obrazovanja i osposobljavanja između 2000 i 2012. čak i porasla. Danska i Litva imaju najbolje rezultate te ih karakteriziraju niske stope ranog napuštanja školovanja i znatnim napredak od 2000. U skladu s najnovijim predviđanjima do 2020. će većina država članica vjerojatno postići svoje ciljeve, uz iznimku Španjolske, Portugala i Rumunjske.

Osobe koje su rano napustile obrazovanje i osposobljavanje u državama članicama

(osobe u dobi od 18 godina do 24 godine, s razinom obrazovanja koja ne prelazi niže srednjoškolsko obrazovanje, koje nisu uključene u daljnje obrazovanje ili osposobljavanje)

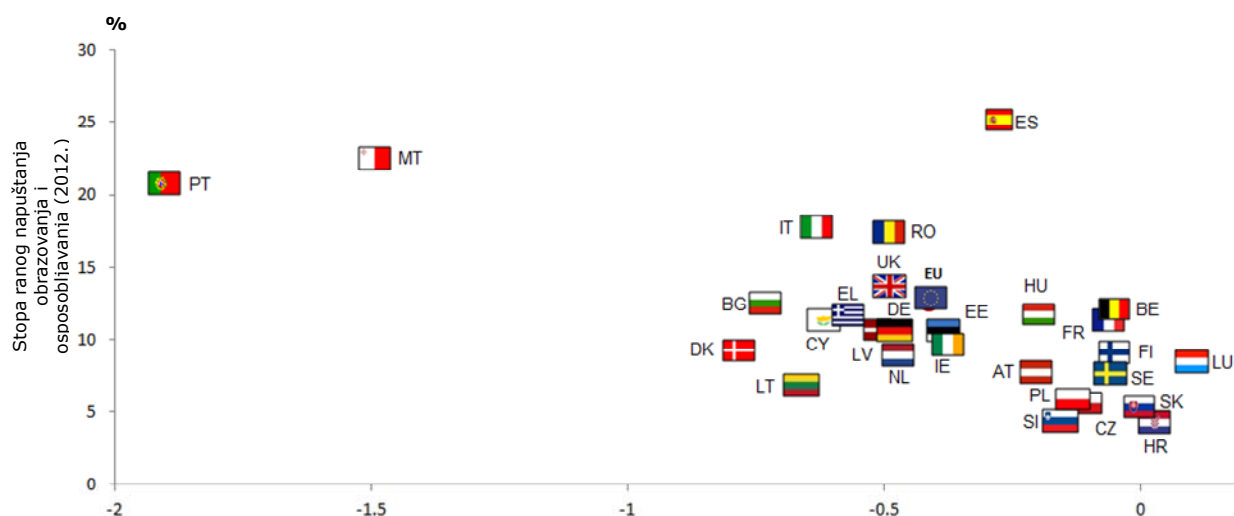


Izvor: Europska komisija

Tumačenje: prosječna stopa ranog napuštanja obrazovanja i osposobljavanja u EU-u u 2012. je iznosila 12,7 % u usporedbi s ciljem od 10 % za 2020.

* EU 28, Danska, Njemačka, Luksemburg i Švedska: < 10 %; Litva: < 9 %; Slovačka: < 6 %; Ujedinjena Kraljevina nije postavila cilj.

Stanje u 2012. i napredak od 2000.*, po državama



godišnja promjena stope ranog napuštanja obrazovanja i osposobljavanja u postotnim bodovima (2000. – 2012.)

Izvor: Europska komisija

Tumačenje: stopa ranog napuštanja obrazovanja i osposobljavanja u EU-u smanjivala se za približno 0,4 postotna boda svake godine u razdoblju 2002. – 2012. (vodoravna os), a u 2012. je dosegla 12,7 % (okomita os).

* EU: 2002. – 2012.

Za rano napuštanje školovanja karakteristično je postupno smanjenje razlika širom EU-a. Razlika između najmanje i najveće stope ranog napuštanja školovanja smanjila se za više od polovine između 2000. i 2012. Uz najmanju stopu u Švedskoj (7,3 %) i najveću na Malti (54,2 %) ta je razlika u 2000. dosegla 46,9 postotnih bodova. U 2012. se smanjila na 20,7 postotnih bodova, s najmanjom vrijednošću od 4,2 % za Hrvatsku i najvećom od 24,9 % za Španjolsku. Općenito gledajući, države južne Europe imaju veće stope ranog napuštanja obrazovanja i osposobljavanja. U skladu s tim modelom regije koje se nalaze u državama sjeverne i istočne Europe većinom imaju niske stope ranog napuštanja školovanja za razliku od južноеuropskih regija.

CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN SA OBRAZOVANJEM(2)

POVEĆATI UDJEL STANOVNIŠTVA U DOBI OD 30 DO 40 GODINA SA ZAVRŠENIM VISOKIM OBRAZOVANJEM NA BAREM 40 %

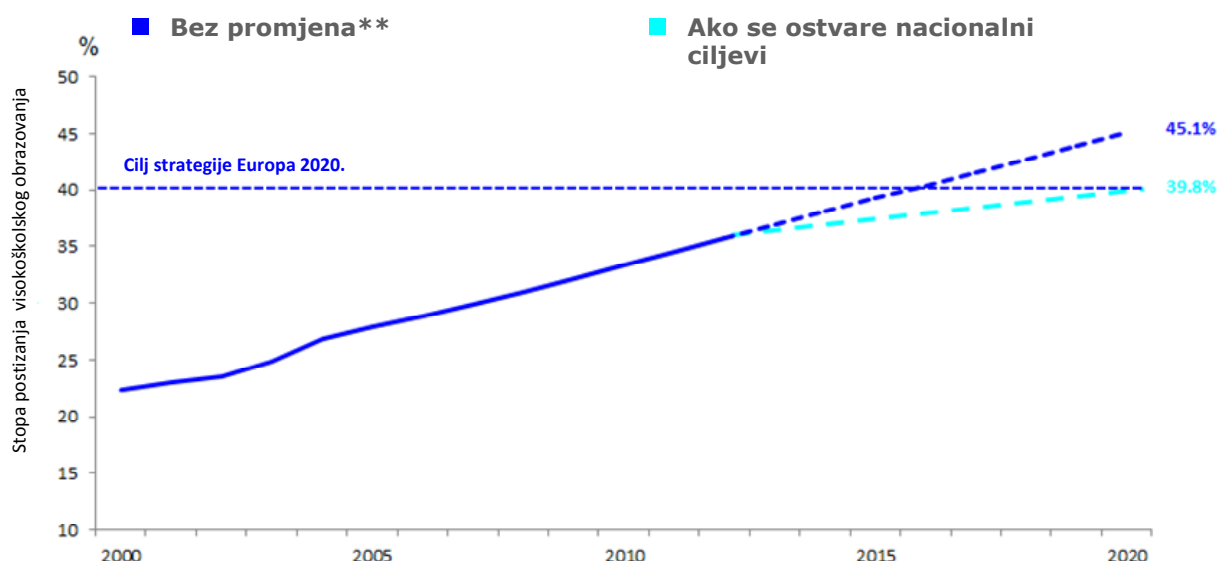
1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Ostvaren je dobar napredak u postizanju cilja strategije Europa 2020. od 40 % osoba sa završenim visokim (ili istovrijednim) obrazovanjem te je potrebno tako i nastaviti. Drugi pokazatelj povezan s obrazovanjem namijenjen je povećanju udjela mladih u dobi od 30 godina do 34 godine s visokim (ili istovrijednim) obrazovanjem na 40 %. Uzevši u obzir stopu od 22,4 % u 2000.⁹, 27,9 % u 2005. i 35,7 % u 2012., što je povećanje od 13,3 postotna boda u dvanaest godina, može se reći da je EU znatno napredovao u ostvarenju svojeg cilja i da se broj osoba s diplomama ubrzano povećava. Razlika između trenutačnog rezultata EU-a i cilja strategije Europa 2020. od 40 % iznosi samo 4,3 postotna boda.

Cilj strategije Europa 2020. povezan sa stopom postizanja visokog obrazovanja moguće je postići do 2020. Na temelju najnovijih kretanja i već postignutog znatnog napretka i uz pretpostavku da će se taj trend nastaviti, postoje dobri izgledi da će se cilj povezan sa stopom postizanja visokog (ili jednakovrijednog) obrazovanja ostvariti.

Stopa postizanja visokog obrazovanja u EU-u, 2000. - 2020.*

(% populacije u dobi od 30 godina do 34 godine s visokoškolskim obrazovanjem (ISCED razine 5. i 6.)



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: na temelju postojećih obveza stopa postizanja visokog obrazovanja u EU-u mogla bi doseći 45,1 % do 2020.

* 2000. – 2001.: podaci za EU 27.

** Bez promjena odgovara ekstrapolaciji kretanja u razdoblju 2000. – 2012.

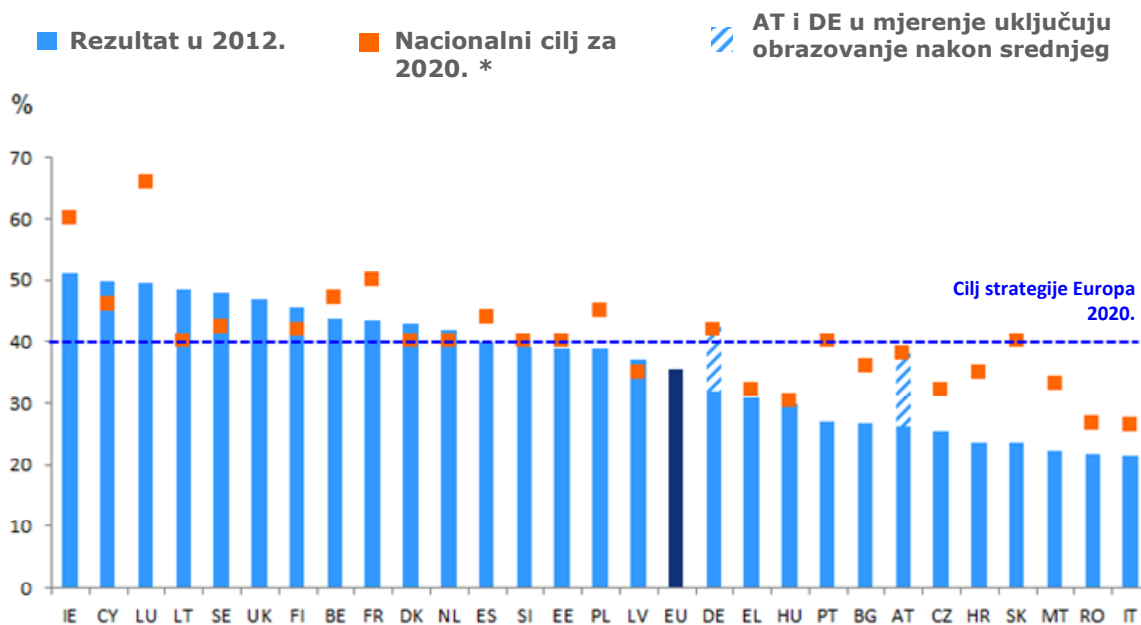
⁹ Podaci za EU 27.

2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Ostvaren je dobar napredak u povećanju broja osoba s visokim obrazovanjem iako su neke države članice ambicioznije od drugih. Nacionalni ciljevi, koji odražavaju različite razine ambicioznosti država članica, kreću se od 26 – 27 % u Italiji do 60 % u Irskoj. U 2012. je devet država članica (Latvija, Nizozemska, Danska, Finska, Švedska, Litva, Cipar, Njemačka i Austrija¹⁰) već postiglo svoje ciljeve. Slijede ih Mađarska, Slovenija i Estonija koje su vrlo blizu ostvarenja svojih ciljeva. Malta, Slovačka, Luksemburg, Portugal i Hrvatska najudaljenije su od svojih ciljeva dok se Irska nalazi 9 postotnih bodova od ispunjenja cilja. Neke od tih država, primjerice Slovačka, Portugal, Irska i Luksemburg, postavile su ambiciozne ciljeve od 40 %, 60 % i 66 %, što je u suprotnosti s, primjerice, Italijom koja ima manje ambiciozan cilj od 26 %. U pogledu napretka postignutog tijekom posljednjeg desetljeća mogu se razlikovati četiri skupine država: neke države članice, posebice Bugarsku, Grčku, Hrvatsku, Austriju, Italiju, Češku Republiku i Rumunjsku, karakterizira mali broj osoba s visokim obrazovanjem i slab napredak od 2000. Druge su države unatoč slabim rezultatima postigle znatan napredak od 2000. To je posebno slučaj u Portugalu i Mađarskoj. Među državama s boljim rezultatima u pogledu visokog obrazovanja spor napredak u Finskoj, Belgiji ili Španjolskoj odudara od velikog napretka postignutog u Luksemburgu, Litvi, Irskoj i Švedskoj. U pogledu predviđanja za 2020. očekuje se da će većina država članica, osim Malte, Portugala i Slovačke, postići svoj cilj.

Stopa postizanja visokog obrazovanja u državama članicama

(populacija u dobi od 30 godina do 34 godine s visokoškolskim obrazovanjem (ISCED razine 5. i 6.)



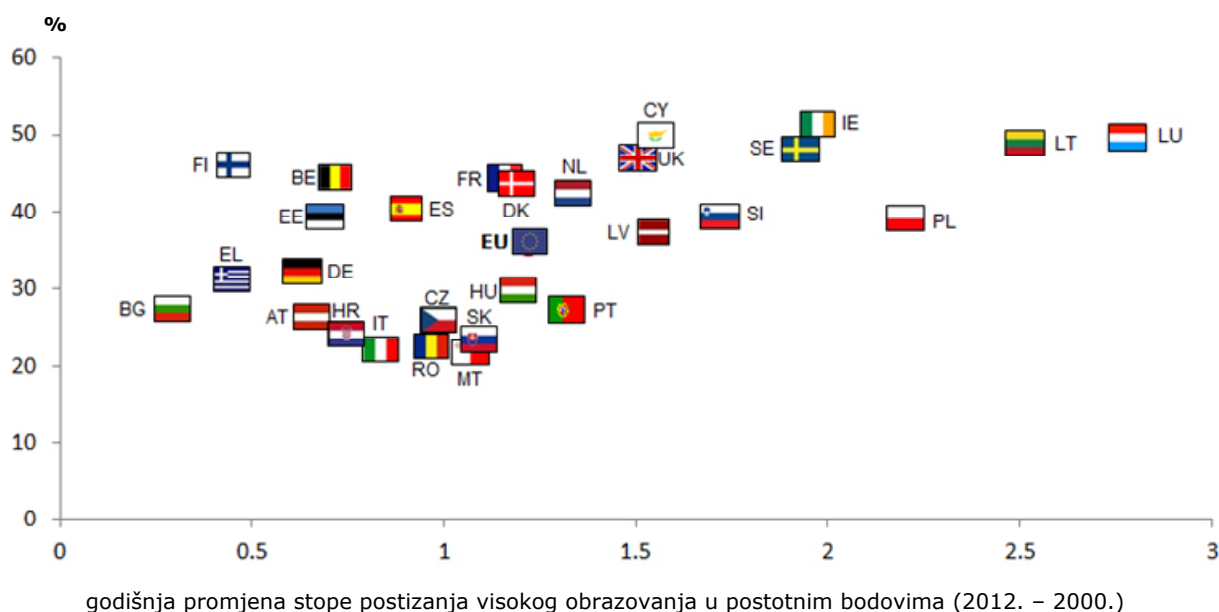
Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2012. je stopa postizanja visokog obrazovanja u EU-u iznosila 35,7% u usporedbi s ciljem od 40 % za 2020.

* EU28, Danska: najmanje 40 %; Njemačka: 42 %, uključujući ISCED 4; Italija: 26 – 27 % (pretpostavlja se 26,5 %); Latvija: 34 – 36 % (pretpostavlja se 35 %); Nizozemska: više od 40 %, Austrija: 38 %, uključujući ISCED 4/4a; Švedska: 40 – 45 % (pretpostavlja se 42,5 %); Ujedinjena Kraljevina nije postavila cilj; Finska: 42 % (uža definicija); Francuska: populacija u dobi od 17 godina do 33 godine

¹⁰ Treba naglasiti da su ciljevi Njemačke i Austrije različiti od ciljeva drugih država članica jer uključuju obrazovanje nakon srednjeg.

Stanje u 2012. i napredak od 2000., po državama*



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: stopa postizanja visokog obrazovanja u EU-u povećala se za više od jednog postotnog boda godišnje od 2000. (vodoravna os), a u 2012 je dosegla 35,7 % u 2012. (okomita os).

* 2000.: podaci za EU 27

Rezultati postignuti u različitim državama upućuju na raznolikost na području EU-a.

Općenito gledajući, sjevernu Europu karakteriziraju najveće stope postizanja visokog obrazovanja, što se odražava i u regionalnim rezultatima različitih država. Veliko razilaženje u rezultatima u području visokog obrazovanja u 2000., uzrokovano razlikom od 35,2 postotna boda između najslabijeg rezultata na Malti i najboljeg rezultata u Litvi, smanjivalo se tijekom godina i u 2012. je razlika dostigla 29,4 postotna boda. Italija ima najmanju stopu postizanja visokog obrazovanja (21,7 %), a Irska je najuspješnija (51,1 %). Regionalni rezultati upućuju na određenu raspršenost u državama, posebno u Španjolskoj i Njemačkoj. Osim toga, različite ambicije država članica odražavaju se i na regionalne rezultate, pri čemu neke države imaju velik broj uspješnih regija iako one ne postižu nacionalne ciljeve.

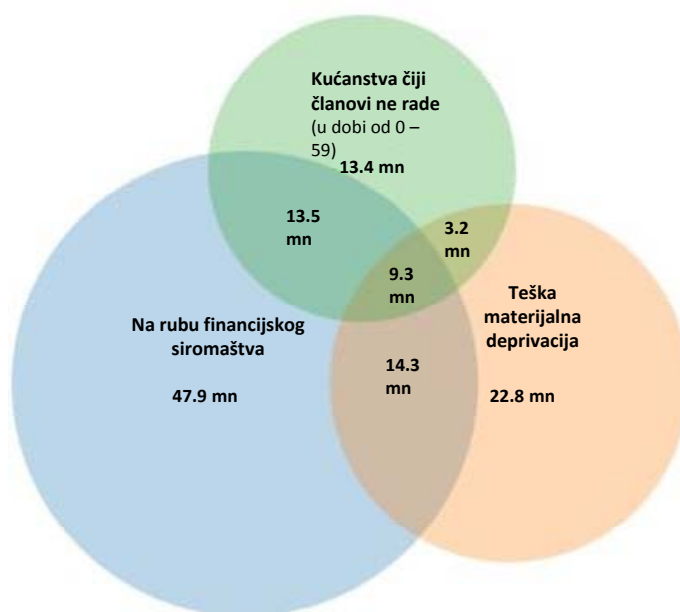
CILJ STRATEGIJE EUROPA 2020. POVEZAN SA SIROMAŠTVOM I SOCIJALNOM ISKLJUČENOŠĆU

IZBAVITI NAJMANJE 20 MILIJUNA OSOBA OD RIZIKA SIROMAŠTVA ILI SOCIJALNE ISKLJUČENOSTI

1. Trenutačno stanje na razini EU-a

Društveni je utjecaj krize bio znatan i broj osoba izloženih siromaštvu ili socijalnoj isključenosti se povećao, a to ugrožava napredak u postizanju cilja strategije Europa 2020. od 20 milijuna osoba izbavljenih od rizika siromaštva ili socijalne isključenosti. Cilj koji je postavio EU odgovara situaciji u kojoj je 96,4 milijuna osoba suočeno s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti u 2020.¹¹ Kada se odnosi na broj osoba suočenih s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti, pokazatelj sadržava broj osoba pogođenih najmanje jednom od tri vrste siromaštva, odnosno siromaštvo zbog preniskih prihoda (osobe suočene s rizikom od siromaštva nakon socijalnih transfera¹²), materijalno siromaštvo (ozbiljno materijalno uskraćene osobe¹³) i osobe koje žive u kućanstvima s vrlo niskim intenzitetom rada¹⁴.

Osobe suočene s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti u EU-u, 2012.



Izvor: Europska komisija

¹¹ Kao ishodišna godina upotrebljava se 2008.

¹² „Osobe s odgovarajućim raspoloživim dohotkom ispod praga rizika siromaštva koji iznosi 60 % srednje vrijednosti ekvivalentnog raspoloživog nacionalnog dohotka (nakon socijalnih transfera)”. Izvor: Europska komisija.

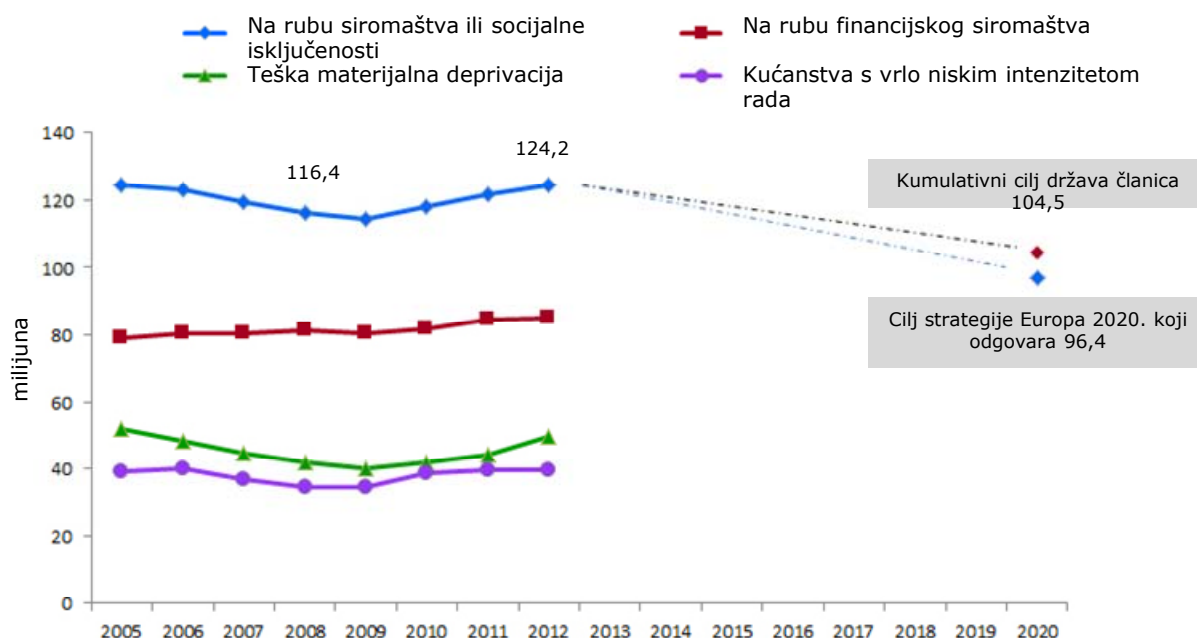
¹³ „Životni uvjeti ozbiljno materijalno uskraćenih osoba vrlo su ograničeni zbog nedostatka sredstava i te su osobe uskraćene u najmanje četiri od sljedećih devet područja: i. plaćanje računa za stanarinu ili režije, ii. odgovarajuće zagrijavanje doma, iii. suočavanje s neočekivanim troškovima, iv. konzumacija mesa, ribe ili odgovarajućih proteinskih nadomjestaka svakog drugog dana, v. provođenje godišnjeg odmora od tjedan dana izvan doma, vi. kupovina automobila, vii. kupovina stroja za pranje rublja, viii. kupovina televizora u boji ili ix. kupovina telefona.” Izvor: Europska komisija.

¹⁴ „Osobe koje žive u kućanstvima s vrlo niskim intenzitetom rada osobe su u dobi od 0 do 59 godina koje nisu studenti i žive u kućanstvima u kojima su odrasli u prošloj godini radili manje od 20 % njihova ukupnog radnog potencijala.” Izvor: Europska komisija.

Tumačenje: na temelju triju različitih načina mjerenja siromaštva utvrđeno je da je u 2012. u EU-u ukupno 124,2 milijuna osoba bilo suočeno s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti (9,3 milijuna osoba nalazi se u sve tri skupine).

S obzirom na jak utjecaj krize čini se da neće biti moguće postići cilj strategije Europa 2020. povezan sa suzbijanjem siromaštva. Za godine koje su prethodile 2009. karakteristično je bilo ujednačeno smanjenje broja osoba izloženih siromaštvu ili socijalnoj isključenosti. Najniža razina postignuta je u 2009., s približno 114 milijuna osoba suočenih s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti¹⁵ u usporedbi s više od 124 milijuna u 2005¹⁶. Međutim, kriza je poništila te pozitivne promjene i dovela do povećanja vrijednosti agregata za EU28 pa se tako broj osoba suočenih s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti povećao na više od 118 milijuna u 2010., više od 121 milijun u 2011. i više od 124 milijuna u 2012. Novčano siromaštvo pogađa najveći broj ljudi, a ozbiljna materijalna uskraćenost vrlo se brzo povećala (za 7,1 milijuna osoba od 2010.). Na temelju dosadašnjih kretanja i prema posljednjim predviđanjima nije vjerojatno da će se do 2020. ostvariti cilj EU-a povezan sa smanjenjem broja osoba suočenih s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti na 96,4 milijuna, a pokazatelj bi mogao i dalje iznositi približno 100 milijuna.

Osobe suočene s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti i potpokazatelji, 2005. – 2020.*



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2012. je u EU-u s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti bilo suočeno 124 milijuna osoba, odnosno 28 milijuna više od cilja strategije Europa 2020.

*2005. – 2009.: podaci za EU 27, 2010.– 2012.: podaci za EU 28. Cilj od 96,4 utvrđen za 2020. odgovara brojcima iz 2008. za EU 27 (116,4 osoba) umanjenom za 20 milijuna osoba koje EU nastoji izbaviti iz siromaštva i socijalne isključenosti. Hrvatska je isključena iz izračuna cilja.

¹⁵ Podaci za EU 27.

¹⁶ Podaci za EU 27.

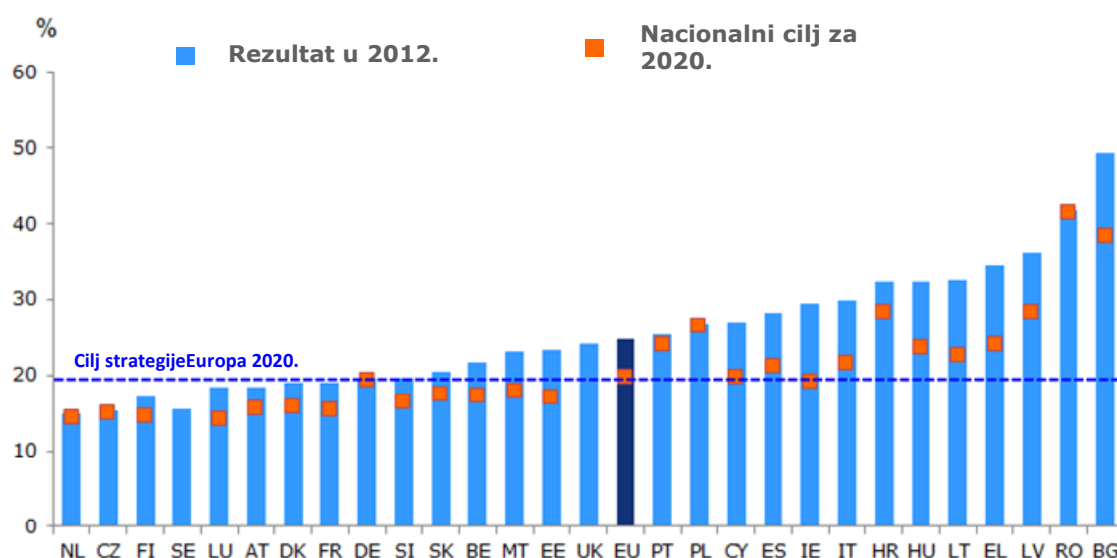
2. Trenutačno stanje i napredak na nacionalnoj razini

Zbog krize je napredak u smanjenju siromaštva i socijalne isključenosti bio vrlo ograničen. U usporedbi s europskim ciljem izbjavljenja 20 milijuna osoba od siromaštva i socijalne isključenosti skupni nacionalni ciljevi manje su ambiciozni i odgovaraju smanjenju broja osoba suočenih s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti za približno 12 milijuna. Zbog krize se izloženost siromaštvu i socijalnoj isključenosti u većini država članica povećala. Stoga su u 2012. samo dvije države (Njemačka i Latvija) ispunile svoje ciljeve¹⁷. Poljska je vrlo blizu postizanju svojeg cilja, a Bugarska, Litva, Češka Republika i Finska na dobrom su putu. Italija, Mađarska, Grčka i Španjolska najudaljenije su od svojih ciljeva.

Razlike među državama članicama su u porastu. Kriza nije utjecala na sve države članice u istoj mjeri ni istim intenzitetom te je dodatno naglasila razlike među državama članicama. U 2008. je razlika između dviju krajnosti, odnosno Nizozemske s 14,9 % stanovništva suočenog s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti i Bugarske s 44,8 %, iznosila gotovo 30 postotnih bodova. Taj se jaz povećao na 34,3 postotna boda u 2012. i odnosi se na razliku između 15 % u Nizozemskoj i 49,3 % u Bugarskoj.

Osobe suočene s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti u državama članicama*

(% stanovništva)



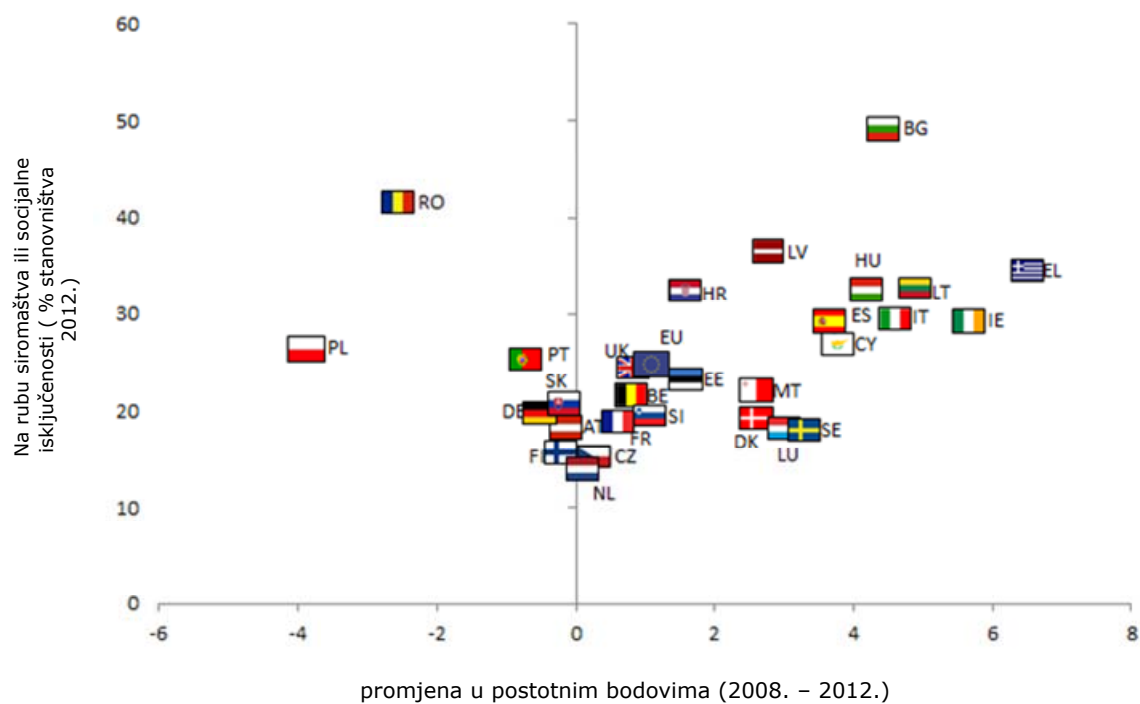
Izvor: Europska komisija

Tumačenje: u 2012. je u EU-u 24,8% stanovništva bilo suočeno s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti, što je otprilike 5 postotnih bodova više od cilja strategije Europa 2020.

*cilj za 2020. godinu odnosi se udjel osoba suočenih s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti ako se ostvari cilj za 2020. Ujedinjena Kraljevina i Švedska nisu uključene zbog posebnosti njihovih nacionalnih ciljeva; Irska: 2011.

¹⁷ Te su države ispunile svoje nacionalne ciljeve koji nisu izraženi brojem osoba suočenih s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti.

Stanje u 2012. i napredak od 2008., po državama



Izvor: Europska komisija

Tumačenje: udio populacije koji je suočen s rizikom siromaštva ili socijalne isključenosti povećao se za više od jednog postotnog boda između 2008. i 2012. (vodoravna os), a 2012. je dosegao 24,8 % (okomita os).

2008.: podaci za EU 27.

Prilog III: Stanje stvari u području vodećih inicijativa

VODEĆA INICIJATIVA „PROGRAM ZA NOVE VJEŠTINE I RADNA MJESTA”

1. Cilj vodeće inicijative

„Program za nove vještine i radna mjesta” sveobuhvatna je inicijativa za zapošljavanje koja obuhvaća pitanja fleksigurnosti, vještina, radnih uvjeta i otvaranja novih radnih mjesta. Njezin je cilj povećati stopu zaposlenosti stvaranjem većeg broja radnih mjesta bolje kvalitete, pomoći ljudima u predviđanju promjena i upravljanju njima opremajući ih odgovarajućim nizom vještina i kompetencija, osuvremeniti tržišta rada i sustave skrbi te osigurati da se pozitivne posljedice rasta osjećaju u svim dijelovima EU-a. Vodećom se inicijativom utvrđuju četiri glavna prioriteta: i. poboljšati funkcioniranje europskog tržišta rada prilagodbom politike fleksigurnosti situaciji nakon krize, ii. opremiti ljude vještinama prilagođenima potrebama tržišta rada, iii. poboljšati kvalitetu rada i radne uvjete te v. promicati stvaranje novih radnih mjesta i potražnju radne snage. Programom se žele objediniti naponi Komisije i europskih institucija, država članica, socijalnih partnera te obrazovnih ustanova i ustanova za osposobljavanje kako bi se provelo trinaest ključnih djelovanja popraćenih ostalim mjerama potpore.

2. Stanje u 2014.

2.1 Rezultati i utjecaj

Napredak u provedbi inicijative je neujednačen. Provedene su sve mjere u područjima fleksigurnosti i vještina uz prilagodbu novom gospodarskom kontekstu. Rezultati u području kvalitete rada i uvjeta rada su raznolikiji, a ostvaren je slab napredak u odnosu na radno vrijeme te zdravlje i sigurnost. Nikakav napredak nije ostvaren u odnosu na prijedlog o vodećim načelima za promicanje uvjeta koji omogućuju stvaranje radnih mjesta, iako se o toj ključnoj mjeri u određenoj mjeri vodilo računa u okviru europskog semestra.

2.2 Prethodna iskustva

Uticaj vodeće inicijative na makroekonomskoj razini je ograničen. Pojedinačne započete inicijative pomoći će u poboljšanju funkcioniranja tržišta rada i rješavanju glavnih uskih grla, posebno u području vještina i mobilnosti. Međutim, s obzirom na krizu sveukupni makroekonomski učinak vodeće inicijative je ograničen.

Svijest o vodećoj inicijativi ograničena je u više područja. U 2012. je zbog produbljivanja krize vodeća inicijativa dopunjena sveobuhvatnim programom za oporavak s visokom stopom zaposlenosti. Donošenjem Paketa mjera za zapošljavanje¹⁸ u travnju 2012. i Paketa mjera za zapošljavanje mladih¹⁹ u prosincu 2012. pozornost politike i komunikacijskih napora u velikoj je mjeri skrenuta s vodeće inicijative. U okviru vodeće inicijative nije u potpunosti uspostavljen usklađeni okvir za politike zapošljavanja, a nije se u cijelosti uspjelo ni u iskorištavanju sinergije između različitih mjera. Povezanost s europskim semestrom bila je ograničena, posebno između inicijativa na razini EU-a, koje su donesene u okviru vodeće inicijative, i analiza i posebnih preporuka po državama članicama u okviru europskog semestra.

¹⁸ COM(2012)173.

¹⁹ COM(2012)727.

VODEĆA INICIJATIVA „MLADI U POKRETU”

1. Cilj vodeće inicijative

Inicijativa „Mladi u pokretu” obuhvaća obrazovanje i zapošljavanje, a cilj joj je unaprijediti učinkovitost obrazovanja, odgovoriti na izazove s kojima se suočavaju mladi na tržištu rada i olakšati prelazak iz škole na posao. U okviru inicijative „Mladi u pokretu” postoje četiri prioriteta područja kojima se obuhvaća važnost i. potpore stjecanju vještina učenjem (formalno i neformalno učenje te učenje izvan formalnog konteksta), ii. poticanja sudjelovanja mladih u visokom obrazovanju, iii. poticanja učenja i radne mobilnosti i iv. potpore zapošljavanju mladih. Tom se inicijativom želi sredstva EU-a upotrijebiti kao katalizator za poboljšanje mogućnosti obrazovanja i osposobljavanja, zapošljivosti i zapošljavanja mladih.

2. Stanje u 2014.

2.1 Rezultati i utjecaj

U okviru inicijative „Mladi u pokretu” upotrijebljen je sveobuhvatan i integriran pristup. U okviru inicijative „Mladi u pokretu” odabrana je sveobuhvatna logika, što se očituje u povezivanju pitanja obrazovanja i zapošljavanja te nastojanju da se između njih ostvari neometana poveznica. To je omogućilo povezivanje niza mjera EU-a koje su važne za mlade i uvrštenje pitanja povezanih s mladima visoko na popis prioriteta europskih i nacionalnih programa.

Inicijativa „Mladi u pokretu” provedena je temeljito. Provedene su sve daljnje mjere u okviru vodeće inicijative, uz iznimku kartice „Mladi u pokretu” koja je zamijenjena drugim instrumentima. Provedene su mjere u svakom od četiri stupa inicijative: i. u 2011. je donesena preporuka Vijeća o ranom napuštanju školovanja²⁰, čime se potaknulo nacionalne mjere za smanjenje stope odustajanja od školovanja, i ojačana suradnja na europskoj razini u području strukovnog obrazovanja i osposobljavanja; ii. osuvremenjenje višeg obrazovanja bilo je glavna tema komunikacije Komisije; iii. mobilnost se poticala nizom instrumenata, posebice novim integriranim pristupom programa Erasmus+, europskom putovnicom znanja i vještina ili programom „Tvoj prvi posao preko EURES-a” čiji je cilj pružanje prilika na tržištu rada mladima u 28 država članica; iv. u cilju borbe protiv nezaposlenosti mladih donesena je preporuka Vijeća²¹ kojom se uvode jamstva za mlade²² i pokrenuti programi jamstva za mlade, kojima se može dodijeliti financijska potpora u okviru europskih strukturnih i investicijskih fondova i inicijativa za zapošljavanje mladih, a u korist država članica sa stopom nezaposlenosti mladih iznad 25 %.

2.2 Prethodna iskustva

Komunikacija „Mladi u pokretu” imala je nekoliko slabosti. Priroda okvirnog programa i dugoročna usmjerenost mjera u okviru inicijative bile su u suprotnosti s očekivanjima određenih dionika o operativnom programu potrošnje. Komunikacijom o programima i inicijativama pokrenutim u području obrazovanja i zapošljavanja mladih prouzročena je zabuna u pogledu same vodeće inicijative.

²⁰ 2011/C191/01.

²¹ 2013/C120/01.

²² Jamstvima za mlade želi se svim mladima ispod 25 godina omogućiti kvalitetna ponuda posla, stalnog obrazovanja, naukovanja ili stažiranja u roku od četiri mjeseca od trenutka kad su postali nezaposleni ili su napustili formalno obrazovanje.

VODEĆA INICIJATIVA „UNIJA INOVACIJA”

1. Cilj vodeće inicijative

„Unija inovacija” sveobuhvatan je paket mjera namijenjen stvaranju okruženja koje pogoduje inovacijama u EU-u. Inicijativom „Unija inovacija” nastoji se potaknuti istraživanje i inovacije u EU-u nizom mjera u korist javnih tijela, poduzetnika, znanstvenika, inženjera i građana. Prednost imaju izazovi od zajedničkog interesa čiji je cilj poboljšanje okvirnih uvjeta i pristupa financijskim sredstvima za aktivnosti istraživanja i inovacija, a na taj se način postavljaju temelji za jedinstveno tržište inovacija. Kako bi se postigao taj cilj, inicijativa „Unija inovacija” temelji se na 34 obveze i financira se iz programa „Obzor 2020.” i ostalih instrumenata.

2. Stanje u 2014.

2.1 Rezultati i utjecaj

Provedba inicijativa dobro napreduje. U tijeku je provedba svih mjera iz inicijative „Unija inovacija”, a razine provedbe su različite. Konkretno, uspostavljeno je pet europskih partnerstava za inovacije u vezi s i. aktivnim i zdravim starenjem, ii. poljoprivrednom održivošću i produktivnošću, iii. pametnim gradovima i zajednicama, iv. vodom i v. sirovinama kako bi se potaknula suradnja dionika na razini EU-a, nacionalnoj i regionalnoj razini. Mjerama za poticanje upotrebe javne nabave za inovacije, uvođenje putovnice za prekogranično ulaganje poduzetničkoga kapitala ili stvaranje jedinstvene zaštite патената pridonosi se poboljšanju poslovnog okruženja koje pogoduje inovacijama. Poduzete su i mjere za ostvarenje europskoga istraživačkog područja u 2014., čiji je cilj povećati učinkovitost i djelotvornost javnih istraživačkih sustava u cilju postizanja veće produktivnosti, konkurentnosti i rast u EU-u.

Utvrđeni su alati za praćenje. Sveobuhvatnim pregledom rezultata u području inovacija pruža se ocjena uspješnosti država članica u području inovacija te prednosti i mana njihovih sustava istraživanja i inovacija. Osim toga utvrđen je novi pokazatelj rezultata u području inovacija, iako se na nekim njegovim ograničenjima još radi, za praćenje rezultata u području inovacija na razini EU-a i država članica u odnosu na njihove glavne trgovinske partnere. Taj se pokazatelj oslanja na četiri glavne dimenzije, odnosno tehnološke inovacije, zapošljavanje u djelatnostima koje se snažno temelje na znanju, konkurentnost robe i usluga snažno utemeljenih na znanju i zaposlenje u brzo rastućim poduzećima iz inovacijskih sektora.

2.2 Prethodna iskustva

Ključna je potpuna provedba mjera. Mjere utvrđene u okviru inicijative „Unija inovacija” kreću se u ispravnom smjeru, međutim, ostvarenje s tim povezanih koristi u ključnoj mjeri ovisi o njihovoj pravilnoj provedbi.

Inicijativom „Unija inovacija” nije se spriječio sve veći rizik od inovacijskog jaza u EU-u. EU je nakon 2008. uspio za gotovo 50 % smanjiti razliku između svojih rezultata u području inovacija i rezultata Sjedinjenih Država i Japana. Međutim, unutar EU-a se ujednačavanje rezultata država članica u području inovacija zaustavilo i nejednakosti među državama rastu.

1. Cilj vodeće inicijative

Inicijativa „Digitalna agenda za Europu” oblikovana je kako bi se EU-u i državama članicama pomoglo da iskoriste prednosti konkurentnog jedinstvenog digitalnog tržišta. Rascjepkanost europskih tržišta sprečava EU u iskorištavanju prednosti digitalnog gospodarstva u smislu veće produktivnosti, zapošljavanja i rasta te je stoga cilj „Digitalne agende za Europu” osloboditi digitalni potencijal i proširiti digitalnu kulturu na području EU-a. Prvotno je za postizanje tog cilja utvrđeno sedam stupova oko kojih je raspoređena 101 mjera. Nakon preispitivanja inicijative koje je provedeno u prosincu 2012. doneseno je sedam ključnih novih mjera. Tim se mjerama uglavnom naglašava važnost poticanja digitalne infrastrukture, poboljšanja regulatornog okruženja, promicanja digitalnih vještina i radnih mjesta te provedbe strategija usmjerenih na područja kibernetičke sigurnosti, računalstva u oblaku i mikroelektronike.

2. Stanje u 2014.

2.1 Rezultati i utjecaj

Zahvaljujući vodećoj inicijativi digitalno gospodarstvo dobilo je potrebnu političku pozornost. Njezine se glavne prednosti odnose na stvaranje koherentnog i naprednog okvira za djelovanje. Godišnje objavljivanje Tablice pokazatelja digitalne agende i godišnja „digitalna skupština”, koja okuplja zainteresirane dionike, pomogli su u privlačenju političke i medijske pozornosti. Inicijativom „Digitalna agenda za Europu” također je potaknut nastanak sličnih agendi na nacionalnoj razini i donošenje mjera u 20 država članica i brojnim regijama koje su izradile vlastite digitalne agende.

U provedbi planiranih djelovanja ostvaren je napredak. U siječnju 2014. više od 90 % mjera predviđenih u okviru vodeće inicijative bilo je provedeno ili je njihova provedba bila u tijeku. Upotreba interneta rasprostranila se EU-om, elektronička trgovina sve je snažnija, iako je njezina prekogranična upotreba i dalje ograničena, usluge e-uprave su se razvile, a postignuta je i osnovna dostupnost širokopojasnog interneta širom EU-a.

2.2 Prethodna iskustva

Jedinstveno digitalno tržište još nije realnost i potrebna su dodatna ulaganja u infrastrukturu velikih brzina. Prepreke poput rascjepkanosti europskih tržišta, infrastrukturnih nedostataka i nedostatka povjerenja potrošača i dalje sprečavaju dovršenje jedinstvenog digitalnog tržišta. Nedostatak vrlo brze širokopojasne infrastrukture uzrokuje ozbiljnu zabrinutost jer bi mogao stvoriti novi digitalni jaz i potaknuti socijalnu isključenost u određenim područjima, posebno u ruralnim područjima.

Na učinkovitost „Digitalne agende za Europu” utjecale su brojne slabosti. Vidljivost vodeće inicijative bila je umanjena zbog raspršenosti napora uzrokovane velikim brojem posebnih mjera. Vodećom se inicijativom također nije uspjelo teme povezane s informacijskom i komunikacijskom tehnologijom postaviti u središte programa strukturnih reformi.

VODEĆA INICIJATIVA „INDUSTRIJSKA POLITIKA ZA DOBA GLOBALIZACIJE”

1. Cilj vodeće inicijative

Inicijativom „Industrijska politika za doba globalizacije” nastoji se koordiniranim pristupom poboljšati konkurentnost europske industrije. U okviru te inicijative naglasak je na potrebi za kombiniranjem inovacija, diversifikacije i održivosti te poticanju osnivanja i razvoja malih i srednjih poduzeća. Inicijativom se na osnovi 70 mjera za povećanje konkurentnosti europskih industrija nastoji razviti okruženje koje više pogoduje poduzećima te pratiti i podupirati industriju u novim globalnim izazovima.

2. Stanje u 2014.

2.1 Rezultati i utjecaj

Tijekom provedbe inicijative ostvaren je značajan napredak. Od 70 ključnih mjera utvrđenih inicijativom 90 % ih je provedeno ili je njihova provedba još u tijeku. Priopćenjima o industrijskoj politici koja su objavljena u 2010., 2012. i 2014. pružena je potpora prenošenju ciljeva vodeće inicijative u politiku. Cilj mnogih mjera iz inicijative pružanje je potpore MSP-ovima: „Akt o malom poduzetništvu za Europu” je revidiran, a u 2011. je donesen akcijski plan za poticanje pristupa MSP-ova finacijskim sredstvima i strategija za poticanje internacionalizacije MSP-ova, u 2012. predstavljen je paket mjera za učinkovitije postavljanje standarada, u 2013. je donesen Program za konkurentnost i MSP-ove (COSME) kako bi se potaknula konkurentnost i kako bi se, zajedno s inicijativama u području svemirske politike iz programa Copernicus i Galileo, omogućila nova dimenzija uslužnih industrija. U 2012. je predstavljena komunikacija za poticanje poduzetništva. Cilj je ostalih mjera poboljšati regulatorno okruženje za poduzeća, posebno pojednostavnjenjem zakonodavstva redovitim „provjerama kvalitete” i smanjenjem vrijemema i troškova potrebnih za osnivanje poduzeća, ojačati i produbiti jedinstveno tržište donošenjem Akata o jedinstvenom tržištu I. i II. u 2011. i 2012. te potaknuti inovacije i osuvremenjenje industrije. Poduzeto je i više sektorskih inicijativa.

2.2 Prethodna iskustva

Inicijativu „Industrijska politika za doba globalizacije” karakterizira srednjoročni do dugoročni pristup, a rezultati niza mjera pokazat će se tek nakon određenog vremena. Ulaganja iz nacionalnih proračuna u potrebne mrežne infrastrukture su se smanjila, unutarnje tržište još nije dovoljno potpuno, uvjeti za pristup financiranju za mala i srednja poduzeća doživjeli su udarac tijekom krize, a napredak u osiguranju odgovarajuće kvalificirane radne snage za industrijska radna mjesta je spor. Većina mjera u okviru vodeće inicijative odnosi se na razdoblje od tri do deset godina, a samo mali broj je kratkoročan i operativne prirode. S obzirom na gospodarsku krizu koja ima snažan negativan utjecaj na nekoliko sektora industrijskih djelatnosti u EU-u, vodeću inicijativu potrebno je nadopuniti mjerama koje se odnose na ključna prioritetna područja i koje bi mogle biti učinkovite u kraćem ili srednjem roku.

VODEĆA INICIJATIVA „EUROPA KOJA UČINKOVITO ISKORIŠTAVA RESURSE”.

1. Cilj vodeće inicijative

Vodećom inicijativom „Europa koja učinkovito iskorištava resurse” podupire se prelazak na gospodarstvo koje učinkovitije upotrebljava resurse i niskougljično gospodarstvo. Inicijativom „Europa koja učinkovito iskorištava resurse” želi se razdvojiti rast i upotrebu resursa te osigurati dugoročan okvir za uključivanje učinkovitosti resursa kao ključnog načela u oblikovanje politika, posebno u području klimatskih promjena, energije, prometa, industrije, otpada i sirovina, poljoprivrede, ribarstva, biološke raznolikosti i regionalnog razvoja. U svjetlu sve većeg pritiska na prirodne resurse i međunarodne dimenzije tog pitanja cilj je inicijative „Europa koja učinkovito iskorištava resurse” promicanje pametnije upotrebe resursa do 2020. i utvrđivanje te logike radi postizanja daljnjih rezultata u razdoblju do 2050. U tu svrhu „Europa koja učinkovito iskorištava resurse” obuhvaća niz inicijativa koje se provode od 2011.

2. Stanje u 2014.

2.1 Rezultati i utjecaj

Niz mjera sadržanih u inicijativi „Europa koja učinkovito iskorištava resurse” već se provodi na razini EU-a. Komisija je predstavila prijedloge za sve glavne mjere u okviru inicijative, a u 2011. je predstavljen dugoročni okvir politika do 2050. Okvir sadržava četiri plana: „Plan za prijelaz na konkurentno gospodarstvo s niskim emisijama ugljika do 2050.”²³, bijelu knjigu „Plan za jedinstveni europski prometni prostor – put prema konkurentnom prometnom sustavu unutar kojeg se učinkovito gospodari resursima”²⁴, „Energetski plan 2050.”²⁵ i „Plan za povećanje europske učinkovitosti iskorištavanja resursa”²⁶. Taj je strateški okvir nadopunjen brojnim srednjoročnim inicijativama, uključujući novu strategiju o biološkoj raznolikosti „Naše životno osiguranje, naš prirodni kapital: strategija EU-a o biološkoj raznolikosti do 2020.”²⁷, „Plan za očuvanje europskih vodnih resursa do 2020.”²⁸ i novi „Čisti zrak za Europu”²⁹. Iz inicijative proizlazi i reforma zajedničke poljoprivredne politike, koja sadržava uvođenje komponente ekologizacije, i zajedničke ribarstvene politike. Komisija će nastaviti raditi na daljnjim mjerama najavljenima u planovima ili akcijskim planovima donesenima u okviru te inicijative. Štoviše, Komisija je u svojoj Komunikaciji „Okvir za klimatsku i energetska politiku u razdoblju 2020. – 2030.” objavljenoj 22. siječnja 2014.³⁰ utvrdila dodatne planove u području klime i energije.

2.2 Prethodna iskustva

Potreban je sveobuhvatniji pristup za mjerenje učinkovitosti resursa. Učinkovitost resursa obuhvaća različite politike i povezane resurse. Jedinstven ili ograničeni skup pokazatelja bio bi koristan za praćenje poboljšanja u upotrebi resursa kao što su energija, sirovine, tlo i voda na način kojim bi se omogućio razvoj politike. Međutim, teško je analizirati promjene u upotrebi resursa na jednostavniji način i oblikovati dovoljno precizne pokazatelje. Stoga su potrebni daljnji napor u tom području. Pregled rezultata u području učinkovite upotrebe resursa koji je objavio Eurostat i u kojem je učinkovitost resursa vodeći pokazatelj važan je korak u tom smjeru. Potrebno je i sustavno praćenje s ključnim pokazateljima radi procjene napretka u susret konkurentnoj, sigurnoj i održivoj upotrebi energije, kako je naglašeno u okviru klimatske i energetske politike 2030.

²³ COM(2011)112.

²⁴ COM(2011)144.

²⁵ COM(2011)885.

²⁶ COM(2011)571.

²⁷ COM(2011)244.

²⁸ COM(2012)673.

²⁹ COM(2013)918.

³⁰ COM(2014)15.

VODEĆA INICIJATIVA „EUROPSKA PLATFORMA PROTIV SIROMAŠTVA I SOCIJALNE ISKLJUČENOSTI”

1. Cilj vodeće inicijative

Cilj je inicijative „Europska platforma protiv siromaštva i socijalne isključenosti” osigurati gospodarsku, socijalnu i teritorijalnu koheziju. Inicijativa se temelji na europskoj godini suzbijanja siromaštva i socijalne isključenosti (2010.) i njome se nastoji podići svijesti javnosti i potaknuti priznavanje temeljnih ljudskih prava osoba koje žive u siromaštvu i socijalnoj isključenosti kako bi im se omogućilo dostojno življenje i aktivno sudjelovanje u društvu. Cilj vodeće inicijative bio je postići integrirani pristup u borbi protiv siromaštva povezivanjem različitih politika u gospodarskom, poreznom i socijalnom području te području jedinstvenog tržišta. Inicijativa se oslanjala i na partnerski pristup između civilnog društva, socijalnih partnera i država članica. U okviru inicijative utvrđene su obveze za Komisiju u pet područja: i. provedba mjera u cijelom spektru politika, ii. osiguranje bolje i učinkovitije upotrebe financijskih sredstava EU-a za potporu socijalnom uključivanju, iii. poticanje socijalne inovacije na osnovi konkretnih podataka, iv. rad u partnerstvu i upotreba potencijala socijalnog gospodarstva te v. poticanje pojačanog usklađivanja politika među državama članicama. Inicijativa „Europska platforma protiv siromaštva i socijalne isključenosti” obuhvatila je 64 mjere koje je Komisija trebala provesti.

2. Stanje u 2014.

2.1 Rezultati i utjecaj

Provedba inicijative je brza. Komisija je provela približno dvije trećine od 64 mjere. Kako bi se državama članicama pomoglo u rješavanju tih izazova strukturnim reformama u kontekstu produljene krize, Komisija je dala smjernice u obliku Paketa mjera za socijalno ulaganje u rast i koheziju³¹ i Preporuke „Ulaganje u djecu: prekidanje ciklusa prikraćenosti”³², Komunikacije „Okvir EU-a za nacionalne strategije integracije Roma do 2020.”³³ i bijele knjige „Program za primjerene, sigurne i održive mirovine”³⁴. Komisija je predstavila prijedlog direktive o računima za plaćanje. Kako bi pružila potporu socijalnom gospodarstvu i socijalnim poduzetnicima, Komisija je pokrenula inicijativu za socijalno poduzetništvo i osnovala Europski fond za socijalno poduzetništvo. Komisija je objavila i vodeća načela aktivnog starenja i međugeneracijske solidarnosti te pokrenula indeks aktivnog starenja. Druga posebna inicijativa provedena u kontekstu „Europske platforme protiv siromaštva i socijalne isključenosti” godišnja je konvencija o siromaštvu.

2.2 Prethodna iskustva

Potpunu učinkovitost vodeće inicijative onemogućile su brojne prepreke. Donošenje Paketa mjera za socijalno ulaganje u velikoj je mjeri odvratilo pozornost politike i komunikacijskih napora od vodeće inicijative. U okviru vodeće inicijative nije u potpunosti uspostavljen usklađen i integrirani okvir za socijalne politike, a nije se u cijelosti uspjelo ni u iskorištavanju sinergije među različitim mjerama. Riječ je prije o zbirci inicijativa, a dodana vrijednost vodeće inicijative nije očigledna.

³¹ COM(2013)83.

³² 2013/112/EU.

³³ COM(2011)173.

³⁴ COM(2012)55.